

EMPERYALİZME
VE
OLİGARŞİYE
KARŞI

SAYI 7 19 NİSAN 1976 250 KURUŞ

DEVİRİMCİ GENÇLİK

alnını
dağ ateşiyle ısıtan
yüzünü
kanla yıkayan dostum
senin
uyurken dudağında gülümseyen bordu
benim kalbimi harmanlayan isyan olsun
şimdi dingin gövdende
uğultuyla büyüyen sessizlik
birgün benim elimde
patlamaya sabırsız mavzer olsun
başını omuzuma yasla
göğsümde taşıyayım seni
gövdeni gövdene çan olsun

Sorumlu Müdürümüz Taner Akçam Tutuklandı.

SORUMLU MÜDÜRÜMÜZ TANER AKÇAM
İÇİN AÇILAN 6 DAVADAN 256 SENE HAPIS CEZASI İSTENİYOR.

DERGİMİZİN 1,2,4,5 ve 6. SAYILARI TOPLATILDI.

Taner Akçam hakkında açılan altı dava'dan yalnız ikisi için 83 sene hapis cezası isteniyor.

Dergimize yapılan baskıları binlerce yurtsever protesto etti.

Ülkemizde faşizmin derinleşmesi, faşist cinayetlerin artması ve tüm devrimci ve yurtseverler üzerindeki baskıların artmasına paralel olarak Devrimci Gençlik Dergisi üzerindeki baskılar da akıl almaz boyutlara ulaşmıştır. Halkın Sesi ve Halkın Kurtuluşu gibi bazı "basın kuruluşları" üzerinde de baskılar artmıştır. Dergimiz üzerindeki baskıların yoğunlaşması Devrimci Gençlik Dergisi'nin eski sahibi ve A. YÖ.D başkanı Melih Pekdemir'in polisler tarafından linç edilmek istenmesiyle hız kazandı.

Daha sonra dergi idarehanesi sık sık polis tarafından basılmaya, içerde bulunanlar (eşyalarla birlikte) toplanıp götürülmeye, dergiye uğrayan herkes gözaltında tutulmaya başlandı. Bu arada da dergimizin tüm sayıları hakkında toplama kararı alınarak dergide çıkan yazılar hakkında dava açıldı.

Daha önce uydurma gerekçelerle birkaç kez gözaltına alınan sorumlu müdürümüz Taner Akçam için tam altı kere tutuklama kararı çıkarıldı. (Herhalde işi sağlama bağlamak istiyorlardı.)

Taner Akçam hakkında açılan davalardan 5 inde toplam olarak 256 seneye yakın hapis cezası istenmekte. Bir haftada altı kere tutuklanarak bir rekor kıran Taner Akçamın hakkında istenen cezalar bu gidişle yüzlerce senelik bir rekora ulaşacak!

Hâkim sınıfların dergimize gösterdiği bu aşırı ilginin sebebini anlamak, nihayet bir dergide yazılan bir takım yazılardan bu kadar tedirgin olmalarının sebebini keşfetmek için kâhin olmaya gerek yok.

Ortaçağın hakim sınıfları Galile'ye yaptıkları baskılarla dünyayı dönmekten vazgeçirememişlerdi. Oligarşinin zulüm ve baskısı mücadeleyi durdurabilecek mi?

DEVRİMCİ GENÇLİK
DERGİSİ

ATA YILDIRIM	SEMİN ERBEK	BURHAN BARIN	HATİCE ALANKUS	RESİMLERİNİ BULAMADığımız, İSİMLERİNİ TESBİT EDEBİLDİĞİMİZ SENİT DEVRİMCİLER.....							
CEZMİ YILMAZ	ÖZER ELMAŞ	NAİL KARAÇAM	HALİT PELİTÖZÜ	BATTAL MEHETOĞLU	ABDİ GÖNEL - BURÇİN ÖZTÜRK - MEHMET TOPRAK - AHMET KURBULAK - AHMET DEVECİ - YUSUF VEHBİ YILMAZ - İBRAHİM KOCAKARIN - MEHMET AYTEKİN - AYHAN ALKAN - ZÜHTÜ PEHLİVANLI - İSMET YÜCEL - MÜNİR CETİNKAYA - CENGİZ BAS - ATILLA ÖZKAN - MUSTAFA SENPİNAR - ZEKİ YILMAZ - MÜMTAZ AKOVA - HÜSEYİN GÜZEL - ŞAHİN AYDIN - DERYA MAVİLİ - İBRAHİM BAĞIS - ALİ AKHAN - KADİR PAKER - AHMET AVSAR - AHMET ATASOY - SABAHATTİN KURT - AHMET NİYAZI YILDIZHAN - VEDAT GEVREK - MEHMET BALTACI - MEHMET HARANGÖZ - MEHMET ÜSTÜN - ALİ HAYDAR YILDIZ - MUHARREM ÇİÇEK - AVNİ GÖKOĞLU - HARUN KARADENİZ - ERDAL SENER - ŞERİF AYGÜL - YALÇIN GÖNÜL - FEHİ KAYA - SERAFETTİN YILDIRIM - NİYAZI TEKİN						
		YUSUF ZİYA GÜNES	KENAN DAYIOĞLU	MEHMET BÜYÜKSEVİNÇ	VEDAT DEMİRCİOĞLU	TAYLAN ÖZGÜR	DENİZ GEZMİŞ	YUSUF ASLAN	HÜSEYİN İNAN		
		ŞÜKRÜ BULUT	NURAY ERENLER	ATALAY SAVAS	MAHIR CAYAN	HÜDAİ ARIKAN	ÖMER AYNA	ASPASLAN ÖZDOĞAN	SİNAN CENGİL		
EŞARİ ORAN	HASAN BASRİ TEMİZALP	KERİM YAMAN	CAHİT ŞENYÜZ	TURGUT AYTAC	SAFFET ALP	NİHAT YILMAZ	SİNAN KAZIM ÖZÜDOĞRU	KADİR MANGA	ULAŞ BARDAKCI		
HÜSEYİN ASLANTAŞ	ORHAN AYDIN	İLKER YILDIRIM	İBRAHİM ÖZTAS	DURAN ERDOĞAN	CİHAN ALPTEKİN	ERTAN SARUHAN	İBRAHİM KAYPAKKAYA				
HAKAN YURDAKULER	KAZIM ÇOKTAŞ	SAMI OVALIOĞLU	İLKER MANSUROĞLU	MEHMET CANTEKİN	NECETTİN GİRİTLİOĞLU	HÜSEYİN CEVAHİR	KORAY DOĞAN				

TAŞRADA FAŞİST SALDIRILAR SONUCUNDA ÖLEN TÜM DEVRİMCİ ARKADAŞLARIMIZIN RESİMLERİNİ KISA "GEÇMİŞLERİ" (öldüğü tarih ve olay) İLE BİRLİKTE, EN GEÇ BİR HAFTA İÇİNDE DERCİMİZ ADRESİNE YOLLAMANIZI İSTİYORUZ.

DEVRİMCİ GENÇLİK.

**EMPERYALİZM ve
YENİ SÖMÜRGEÇİLİK**

çikti .....

DEVRİMCİ GENÇLİK YAYINLARI

TÜM ÖDEMELERİN POSTA ÇEKİ İLE
YAPILMASINI ÖNEMLER DUYURURUZ.

Posta çeki no: 96601

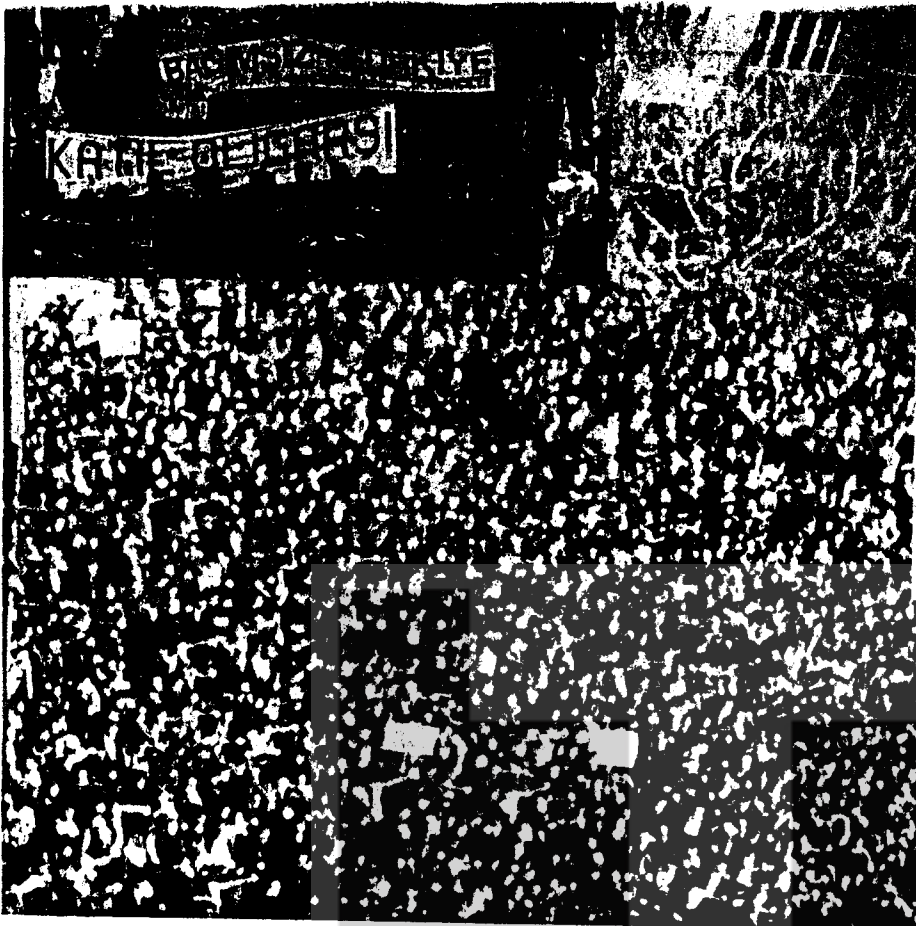
EMPERYALİZME
VE
OLIGARŞİYE
KARŞI
**DEVRİMCİ
GENÇLİK**

15 günde bir çıkar SIYASİ GAZETE

ABONE KOŞULLARI
YURTIÇİ : Yıllık 50.- TL. / 6 aylık 30.-TL.
YURTDİSİ : Yıllık 75.- TL. / 6 aylık 45.-TL.

ABONE OLMAK İÇİN FARUK YÜKSEL adına PTT'ye
başvurarak POSTA ÇEKİ NO: 96601 no.ya
para yatırılması yeterlidir.

SAHİBİ VE SORUMLU MÜDÜR : FARUK YÜKSEL
ADRES : KUMRULAR SOKAK 4/10, Yenışehir
ANKARA
BASKI : D A I L Y -- N E W S, Web.
EGE BÖLGESİ DAĞITIMI :
Hasan ÜRESİN- Kestelli Cad.
Bağdurak İshani no. 508-İZMİR

devrim yolu uğruna, umudunu, adını bu
kırmızı devrimcilerin birbirine iletmesi ile
bayrağı dığarsinin burcuna dikilecektir. Her e
düşen devrimcilerin gövdeleri bir devrim fi
yaratır... Düşen devrimcilerin kanı devrim yo
aydınlatır. Düşenler geride kalmaz. Onlar; em
halkın kalbinde, benliğinde ve bilincinde dev
itici sembolleri olarak yaşarlar...
Düşenler devrim için, devrim yolunda vuru
düşüler. Kalbimize, benliğimize ve bilincimize
gömdüler... Kurtuluşa kadar savaş şiarını
yoluna kanlarıyla yazdılar....

YOLUMUZ, DEVRİM YOLUNDA DÜŞENLERİN Y

hi

Hüdei Arıkan

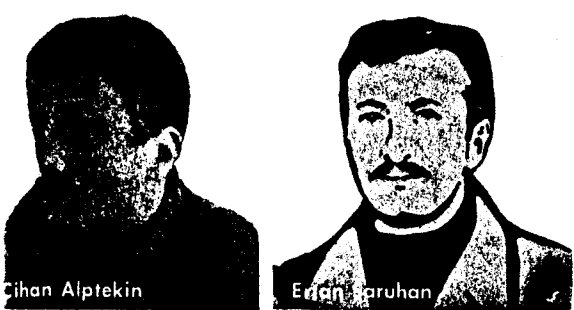
Ömer Ayna

Met Alp

Nihat Yılmaz

S.K. Özdoğan

Cihan Alptekin

Erdan Saruhan

30 MART 1972
KIZILDERE'NİN ANISINA

BİZE GELEN MEKTUPLAR

HALKIMIZ.

GELİBOLU EMEKÇİLERİNİ DESTEKLEYELİM.

Gelibolu'da genel hizmetlerde çalışan emekçiler de sendikoliliğin yararına inanmış olan ve GENEL - İŞ bünyesinde örgünlendi. Ancak Gelibolu'nun CHP'li belediye başkanı Vedat Namık Uraz sendikal faaliyetlerin bastırılmasını amaçlayan bir dizi oyuna girişmiştir. Bunlardan en önemlisi sendikal işçilerin işten atılmasıdır. Gelibolu Genel-İş sendikasına bağlı işçilerin haklı direnişi sonucu bu işçilerin işlerine dönmesi sağlanmış, toplu sözleşme yapılmıştır.

CHP'li Belediye Başkanı Vedat N. Uraz, işe yeni giren işçileri -1475 sayılı iş yasasının 17. maddesine aykırı bir tutumla- işten çıkarmayı tasarlamaktadır. Biz emekçiler için çalışma şartları zorlaştırılmakta, böyle ki emekçiler bu kişilerin özel işlerinde çalıştırılmaya zorlanmakta, özlük izinleri kasıtlı olarak verilmekte, ve emekçiler resmi tatil günlerinde çalıştırılmaktadır.

İşverence düzenlenen en son oyun ise işçileri memur olmaya zorlamaktır.

Halkımızın emekçiler üzerinde oynanan oyunlara seyirci kalmayacaklarına inanıyor, Gelibolu Belediyesinin bu tutumunu şiddetle kınıyoruz.

GELİBOLU'LU DEVİRCİLER.

KURŞUNLU LİSESİNDEKİ FAŞİST BASKILAR.

M.C iktidarı sayesinde bir yıllık öğretmen olduğu halde 10 yıllık öğretmenlerin başına ilçemiz lisesine atanan Faşist müdür, gelir gelmez devrimci öğretmen ve öğrencilere baskı uygulamaya başlamıştır.

Öğrenciler üstünde baskı kurabilmek amacı ile, faşist öğrencilere durumu önceden haber vererek gece baskınlarına başlamış, tümü devrimci olan son sınıf öğrencileri üstünde yoğunlaştığı baskıları sonuç vermeyince dayak atmaya başlamıştır.

10.3.1976 günü öğrencilerin üstünü aramaya çalışan müdür öğrencilerin devrimci direnişiyle püskürtülmüştür. Devrimci öğrencileri işpiyonlamasını istediği bir öğrenciden karşılık alamayan müdür, bu öğrenciyi tutaklamaya başladığında, tüm okulun karşı koyması ve Devrimci halkın haberi alınca okula yürümesi ile sıkına dönmüştür.

Faşist Müdür ve onun yordakçıları şunu iyibilsinlerki Kurşunlu'da istedikleri gibi atamayacaklardır.

Kurşunlu Lisesin'den 4 devrimci öğrencinin imzasıyla.

ŞAŞAT LİSESİNDE BOYKOT.

Şaşat lisesinde idarenin devrimci öğrenciler üzerinde geliştirmeye çalıştığı baskı uygulamaları Şaşat lisesinde 900 öğrenciyi direnişe geçirdi.

Bazı derslerin boş geçmesine karşın, uç devrimci öğretmenin okuldan sürülmesi, idarenin öğrenci istekleri karşısındaki pasif tutumu sonucu, sorunlarının çözümüne etkin mücadele ile karşılık veren Şaşat Lisesi'nin devrimci öğrencileri olan bizler 23 Şubat'ta içinde bulunduğumuz durumu ve faşizmi protesto amacıyla boykotumuzu başlattık.

Velilerle birlikte yapılacak miting valilikçe engellenmek istenince haklı direnişimiz desteklendi. Etkin mücadelemizin sonucunda idare isteklerimizi kabul etmek zorunda kaldı.

DEVİRCİ ŞAŞAT LİSESİ ÖĞRENCİLERİ

BURSA ÜNİVERSİTESİNDEKİ DİRENİŞ.

1974-75 döneminde açılan Bursa Üniversitesinde yöneticilerin, öğrencilerden gelen tüm uyarılara rağmen o günden bu yana hiç bir akademik-demokratik talepler doğrultusunda çaba göstermemesi sonucu 11 Mart 1976 günü yapılan forumda boykota karar vermişlerdir. İstekler arasında "Öğrencilerin yönetime katılımı" ve diğer bazı akademik sorunlar yer almaktadır.

BURSA ÜNİVERSİTESİ

İkt. ve Sos. Bil. Fak. Öğrencileri.

ELBİSTAN HALK DERNEĞİNİN ÇALIŞMALARI ENGELLENİYOR.

Elbistan halk derneğince hazırlanan "KARA DÜZEN" adlı oyunun sahnelenmesi emniyet Amirliğince izin verilmemiştir. Ülku ocaklarının iki temsilî aynı merciiden izin alabildiği halde, Kara Düzen adlı oyun içinde "Siyasi yön" bulunduğu gerekçesiyle oynatılmamaktadır.

Bize düşen görev yasa dışı faşist baskı ve engellemeleri teşhir etmektir.

ELBİSTAN HALK DERNEĞİ BAŞKANI.

AKŞEHİR LİSESİNDE FAŞİST BASKILAR.

Ülkemizin her kesiminde yoğunlaşan faşist saldırılar Akşehir lisesinde öğretmen kıyımları ile birlikte arttı. Devrimci bir kız öğrencinin 24 mart 1976 günü faşistlerce düzenlenen bir baskın sonucu yaralanmasından sonra bir günlük boykot kararı alan öğrenciler ertesi gün derslere normal şekilde devam etmek istedikleri halde faşist komandoların saldırısına uğramışlardır.

Bütün bu yoğunlaşan saldırılar sonucu can güveni kalmadığından öğrenciler bazı akademik talepler birlikte can güvenliklerinin de sağlanması amacıyla süresiz boykota girmişlerdir.

AKŞEHİR LİSESİ ÖĞRENCİLERİ.

ORDU'DA FAŞİST

BASKILAR YOĞUNLAŞIYOR.

MC iktidarının, tüm halkımız üzerindeki baskısı geçtikçe yoğunlaşmaktadır. Faşist baskılar şehride de tüm ilericiler üzerinde uygulanmaktadır. Demokratik gelişimi engellerebilmek için MC iktidarının yandaşları ve komandoları, ilericiler üzerine salınmışlardır. OKD-DER (Ordu Kültür ve Nispetiye Derneği) ve Halkevi gibi demokratik derneğiden öğrenciler, disiplin cezaları ve sürülmenisıra, okulla ilişkisi olmayan faşist komandolarla işbirliği ile baskılara uğratılmaktadır. Faşist dırganlar OKD-DER ve Halkevine üye öğrencilere zerine gruplar halinde saldırmaktadır.

- İlerici bir öğretmenine okul içerisinde saldıran kişi lise müdürünün odasında saklanmış ve görevi teslim edilmemiştir.

- OKD-DER ve diğer demokratik derneklerin faaliyetleri faşist uygulamalarla engellenmektedir.

- 23 Ocak günü yapılan bir aramada tüm kitaplarda satılan 160 kitaba el konularak, savcılık tutması gerekçesiyle geri verilmemiştir.

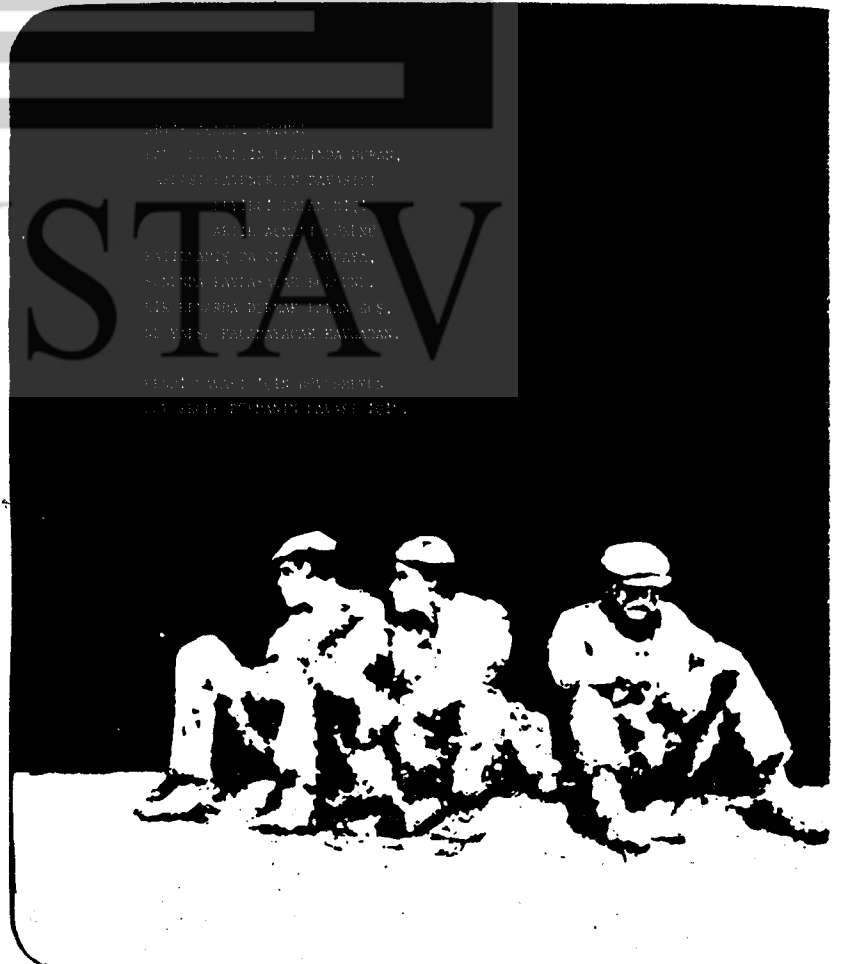
- 2 Şubat günü OKD-DER ve Halkevi hiç bir gerekçe gösterilmeden kapatılmıştır.

- Bununla da yetinmeyen MC iktidarının uyarıcılarının 4 Nisan'da OKD-DER'e yaptığı baskısı sonucunda el konulan 43 kitaptan yalnız 8 si iade edilmiştir ki, bu kitapların arasında ders kitapları da bulunmaktadır.

- 6 Nisan günü OKD-DER yasal gerekçe göstermeden 45 gün kapatılmıştır.

Bütün bu saldırılar halkımız tarafından tepki ile karşılanmakta ve faşist MC iktidarının iğrenç yüzü açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

OKD-DER ÖRDU HALKEVİ

Devrimci Gençlik ! Yükselen Anti-Faşist Halk eylemlerinin ön saflarına!

Faşist cinayetler ve saldırılar her geçen gün artıyor.

Faşist saldırıların artmasına paralel olarak ülkemizde bir yandan mevcut kurumsal faşizm derinleşir açık faşizme geçmek için şartlar zorlanırken bir yandan da en geniş halk yığınlarının faşist cinayetlere karşı tepkileri genişliyor, şiddetleniyor. Bu gün ilk olarak bu gelişmeleri doğru olarak kavramalıyız.

Evet ülkemizde faşist cinayetlerin artmasına paralel olarak bir yandan da faşizm derinleşip koyulaşiyor. Faşizm kurumsal olarak var olduğu devlet aygıtının en tepe noktalarından devletin ve toplumun çeşitli kademelerine doğru derinleşip-genişliyor. Her geçen gün açık faşist diktatörlük taraftarları gelişmeleri o yöne doğru kanalizetmeye, şartları kendi lehlerine göre geliştirmeye çalışıyorlar.

Ülkemizdeki tüm revizyonistler faşizmin tırmandığını ileri sürüyor. Onlara göre ülkemizde faşizm yoktur ve ülkemiz bir faşizm tehlikesiyle karşı karşıyadır. "Faşizm adım adım tırmanmaktadır". Onlara göre ülkemizde bir burjuva demokratik diktatörlüğü vardır. "Faşist burjuvazi bunun yerine bir faşist diktatörlük kurmak istemektedir. Devrimciler bu faşist diktatörlük tehlikesine karşı mücadele etmelidirler". İşte ilke-Kitle-Halkın Kurtuluşu gibi çeşitli revizyonist yayın organının birleştiği ana nokta budur. Farklı oldukları -hatta birbirine tamamen zıt oldukları bir çok nokta bulunmasına rağmen (*) bu esaslı noktada, ülkemizdeki oligarşik diktatörlüğün faşist karakterini gizlemekte ve anti-faşist mücadeleyi bir açık faşist diktatörlüğün kurulmasına engellemenin sorunu haline getirmekte birleşmektedirler.

Oysa Devrimci Gençlik dergisinin daha önceki sayılarında açıkladığı üzere "bugün ülkemizde burjuva diktatörlüğü anlamında bir demokrasi yoktur. Kapitalizmin yukardan aşağıya - emperyalizme bağımlı ve çarpık bir şekilde gelişmesi, devrimci bir demokratik devrim süreci yaşanmamış olması, emperyalizme bağımlı tekelci ve gerici nitelikteki bir burjuvazinin iktidarı prekapitalist sınıflarla gerici bir ittifak halinde elinde tutuyor olması v.b. gibi bir takım koşulların sonucu olarak ortaya çıkan bu siyasi rejim, bizim gibi sömürge-yarı sömürge ülkeler ve bu ülkelerin -yeni sömürgecilğin sonucu ortaya çıkan- yapılarına özgü, "sömürge tipi bir faşizm"dır. Bu yüzden demokrasi meselesi; her şeyden önce ve öncelikle bir devrim meselesidir. Bu yüzden demokrasiyi korumak değil kurmak sözkonusudur. Bu yüzden demokrasiyi gerçekleştirmenin ve kurtuluşun tek yolu devrimdir. Bu nokta kavranması gereken ilk noktadır.

Evet bugün ülkemizde bir yandan faşistlerin saldırı-ganlıkları ve cinayetleri artar, mevcut kurumsal-gizli faşizm derinleşirken bir yandan da şartlar açık faşizme doğru sürüklenmeye çalışıyor. Burjuvazi iktidarını sürdürülebilmek için faşizme dayanıyor. Bir yandan Ecevit'in açıkladığına göre ticaret odalarının mali destek gören "güvenlik kuvvetleri yardımcıları" yeni cinayetler işler, ardı kesilmeyen saldırılar düzenler, tüm halk üzerinde bir terör ve korku havası estirmeye çalışırken resmi kuvvetler eksik kalan yerleri tamamlıyorlar. İktidarın halka, çeşitli demokratik kuruluşlara ve basına karşı pervasız uygulamaları adım adım koyulaşiyor. Çeşitli basın kuruluşları koyu bir baskı altında tutuluyor. Demokratik-ilerci gençlik örgütleri sinsi ve planlı bir baskı altında tutuluyor. Yöneticileri yaratılan çeşitli bahanelerle gözaltında tutuluyor, gençlik önderleri vurulup yokedilmeye çalışılıyor. Bu içinde bulunduğu günlerdeki gelişmenin bir yanidir.

Buna karşılık, bütün bu gelişmelerin bir başka yanı da geniş halk yığınlarında iktidara ve faşist bakıllara karşı derin tepkilerin uyanmakta ve genişlemekte olmasıdır. Özellikle faşistlerin işlediği cinayetlere karşı bütün ana-babalar üzerinde derin etkiler uyanıyor. Öğrenci velileri dernekler kuruyor, politik girişimlerde bulunuyor.

Faşistlerin cinayetlerine karşı tüm yurtsever güçler ve kişiler bir şeyler yapmak ihtiyacını duymaktadırlar. En geniş halk yığınlarının politik duyarlılığı artmakta, sol düşüncenin emekçi halka doğru yayılma ivmesi hızlanmaktadır.

İşte bu gün bu koşulların en doğru bir şekilde kavranılması, devrimci gençlik hareketinin içinde bulunduğu durum gözden geçirilerek içinde bulunduğu muz koşullara uyum yeni taktik değerlendirme ve şartların bulunması gerekmektedir.

1 Bugün devrimci gençlik eylemi faşizme karşı en geniş halk yığınlarının direniş ve mücadele gücünü yükseltecek ve örgütlendirecek bir perspektiften ele alınmalıdır.

Gençlik hareketi bugün Üniversitelerin dar kapıları arasında polis-yönetici-faşist cenderesi içinde sıkıştırılmış durumdadır. Okullar yöneticilerin gözetiminde-polis desteğinde bir avuç faşist zorbaya işgal ettiriliyor. Devrimcilerin mutlak olarak çoğunlukta olduğu okullar birer ikiye faşistlerin işgali altına geçiyor veya buna çalışılıyor. D.M.M.A. gibi, 17 bin öğrencinin büyük çoğunluğunun devrimci olduğu bir okulda bile, 40-50 faşistin kontrol kurdurulmaya çalışılabilir. Binlerce öğrenci ya bu 40-50 faşiste boyun eğecek ya kursunu yitirecek ya da okul kapatacak. Öyle bir denklem ki her hal'de faşistler kazanacak! Bu gün bu durum aşağı yukarı her okulda aynı.

Bu "denklem" parçalanmalıdır! Bu cendereden çıkmanın yolu bulunmalıdır.

Devrimci gençlik hareketinin bu alandaki en büyük problemi mücadele alanının hareket olanağı taşıyan özelliğidir. Devrimci gençlik hareketi gelişmesinin belirli bir noktasında adeta hareketsiz bir hedef tahots haline dönüşüyor. Gençliğin demokratik eylemi bugün Üniversitelerin statik-dar kapıları arasında sıkışıp kalmaktadır. Belirli bir alanda, düşmanın taktik kontrol ve üstünlüğü altında mücadelenin yükselişi ve başarı şansı sınırlı kalmakta, bir noktadan sonra adeta hareketsiz bir hedef tahots oluşturmaktadır. Gençliğin hızlı uyanışı, siyasi gerçekleri toplumun diğer tüm kesimlerinden hızlı bir şekilde kavrayarak eylemini yükseltmesi, genel halk hareketinin ilerisindeki boyutlara ulaşması bu sorunu yaratan başlıca etkilidir.

O halde çaptığı nedir? Çözüm herhalde bir yığın oportünizmi yaptı mı? Gençlik hareketini, kitleden kopuk çoşizm-anarşizm diye mahkum etmek ve gençliğe "aman dur-bekle, kıpırdama, oyna gelirsün halk da uyanısın da öyle" diye kocakarı öğütleri vermek değildir. Yapılması gereken gençliğin eylemini kendiliğinden hareketlerin seviyesine indirmek değil, kendiliğinden hareketleri devrimci bir şekilde yükseltmek olmalıdır.

Doğru ve devrimci çözümü sorunun doğru kavranışı bize gösteriyor. Adeta sorunun içinde görünüyor. Üniversitelerde üst üste darbeler yenilir ve başarısız sonuçlarla karşılaşıncın, Altındağ'da faşistlere karşı Altındağ halkının gösterdiği şiddetli tepki bize çok dersler verecek niteliktedir.

Devrimci gençliğin çok yüksek düzeydeki devrimci potansiyeli üniversite kapıları arasındaki sıkışıklığından sökülüp çıkarılmalı. Statik bir savunma durumundan çıkarılarak, özgürce gelişip yayılabileceği alanlara doğru genişletilmesi, yaygınlaştırılmalıdır. Hareket alanları geniş olan halk yığınları içinde devrimci gençlik hareketi geniş olanaklara ulaşacaktır. Bu, elbetteki üniversiteleri savunmaktan vaz geçerek faşistlere terk etmek anlamına alınmaz. Tam tersi üniversiteleri faşistlere birer ikiye terk etmemek için geniş halk yığınlarını, en geniş demokratik kamu oyunu harekete geçirmek için mücadele etmeliyiz.

Yukarıda tesbit ettiğimiz gibi bugün en geniş halk yığınlarının ve emekçi yığınlarının politik duyarlılığı artmış, halkın kendiliğinden mücadelesi yükselmiştir. Ülkemizde sol hareketin içinde bulunduğu süreç de zaten sol düşüncelerin emekçi yığınlarımıza doğru yaygınlaşması sürecidir. O halde devrimci gençlik hareketi halk yığınlarıyla bütünleşme yolunda ileri atmalıdır. Devrimci gençliğin eylemi, geniş halk yığınlarının anti-faşist duyarlılığını arttıracak, direniş ve mücadele gücünü yükseltecek ve anti-faşist halk hareketlerini örgütlendirecek bir perspektiften kavranmalıdır.

Bugün sadece halk yığınlarında ilgi uyandıracak eylemler mücadelenin ulaştığı seviyeye göre geri bir noktadır. Bu noktadaki gençlik eylemleri ve gösterileri yetersiz kalmaktadır.

Artık halk yığınlarında belirli bir seviyeye gelen duyarlılığı derinleştirip doğru siyasi düşünceleri halka kavratacak, onların anti-faşist eylemini örgütlendirecek demokratik eylem biçimlerini bulmak gerekir! Sorunun bu şekilde kavranışı, gençlik hareketinin

İçinde bulunduğu bir çok problemi çözmeyi kolaylaştıracağıdır. Bugün devrimci gençlik hareketi gözlenildiği taktirde bu yukarıda ortaya koymaya çalıştığımız ana soruna bağlı olarak bir çok sorunun olduğu görülür. Dar bir alanda çok geniş kadroların bulunmasına rağmen belirli bir görev bölümüne dayalı bir çalışma olmadığı için her şey karmakarışıktır. Dağınıklık belirgin olarak ortaya çıkıyor. Mücadele dar bir alana sıkıştığı için zaman zaman bir bıkkınlık ve bezginlik görülüyor.

"Muhalefet" bir sürü kitle edebiyatına rağmen, içinde girdikleri "kitle eylemi humması" ile birlikte "muhalefet için muhalefet" adına bir keskinlik yarışı yaratarak gençlik hareketi içinde kümeniyor ve "muhalefetin muhalefeti", "muhalefetin muhalefetine muhalefet" gibi bir keşmekeşe, bir kaosa sürükleniyor. "Eylem", amaçlarından sıyrılarak bir rekabet aracı haline dönüşüyor. Bu "yarış" içinde sık sık Tuzluca'yır! da olduğu gibi sosyal pratiğin seması ile karşılaşıyor! Beri yanda günü söylemeden geçmemeliyiz: 12 mart dönemi ve sonrasındaki dönemde yoğun olarak işlenmiş olan "provokasyon" düşüncesi gençlik hareketi içinde tam olarak silinip atılmış değildir ve zaman zaman bu etkilerin izleri görülebilmektedir.

Hareketin genel durumu içinde bir de kadro sıkışıklığının yarattığı durum vardır. Devrimci Gençlik hareketi içinde yetişen birçok unsur mücadelenin çeşitli alanlarına aktarılmadığı için -ki bu durumun başlıca sorunu bir proletarya partisinin bulunmamasıdır.- yetişen kadrolar üstte tikanıp kalmakta kadroların yenilenmesi gerçekleştirilememekte, kitlelerle kadrolar arasındaki üye alış veriş vasıtasıyla oluşan bağlar ortadan kalkarak kitle bağları bu açıdan zarfa uğramaktadır.

İdeolojik-teorik problemlerin halledilmemiş olması, görev bölümünün olmaması, kolektif çalışmanın yapılamaması ile birlikte tüm bu sorunlar gençlik hareketinin bugün aşılması gereken güçlükleridir. Bu sorunların tümünü yukarıda ele aldığımız temel soruna bağımlı olarak çözmek için çaba sarfedilmelidir.

2 Bugün gelişen duruma bağımlı olarak anti-faşist sloganlarımız bizi geniş halk yığınlarıyla birleştirmeye, doğru şartları halk yığınlarına kavratmaya ve anti-faşist halk hareketlerini yükseltmeye yönelik olmalıdır. Tek yol devrim, kahrolsun oligarşi, kurtuluşu kadar savaş, bağımsız Türkiye, kahrolsun faşizm, kahrolsun emperyalizm gibi geniş yığınlarca benimsenen temel sloganların yanında gelişen yeni koşullara uygun halk yığınlarında meydana gelen kendiliğinden tepkileri doğru siyasi içerikli sloganlarla ifadelendirerek bu sloganları halk yığınlarına götürmeliyiz. Faşistlere zindan - halka özgürlük, Faşizme nihayet - halka hürriyet gibi ekonomik demokratik talepler ileri süren sloganlar açıklayıcı bir ifade taşırlar ve bu sloganların yan sloganlar olarak kullanılması yanlış değildir.

Kahrolsun Oligarşi gibi sloganlar da "oligarşi iktidardaki bir avuç sömürücü ve zorba'dır" gibi izah edici sloganlarla beslenmelidir.

Özetele temel sloganlar mücadelenin çok yönlü zengin koşullarında bizi halk yığınlarıyla birleştirecek şekilde zenginleştirilmeli ve halktaki kendiliğinden tepkileri doğru siyasi görüşlere kanalizetmek üzere taktik sloganlarla desteklenmelidir.

Elbetteki Devrimci Gençlik hareketinin sorunlarının bu şekilde ortaya koyma ile hiç bir şey halledilmiş olmuyor. Aksine bu tesbitler sadece bu sorunlara doğru bir yaklaşım perspektifini veriyor. Zaten bundan ötesinin halli için önceden hazır bir reçete yoktur. Bundan ötesi mücadelenin somut pratiğin sıcak ve canlı koşullarında çözülecektir. O halde...

- ANTI-FAŞİST SLOGANLARIMIZ BİZİ EN GENİŞ HALK YIĞINLARIYLA BİRLEŞTİRSİN!
- DEVRİMCİ EYLEMLERİMİZ FAŞİZME KARŞI HALKIN DİRENİŞ GÜCÜNÜ YÜKSELTİSİN VE ÖRGÜTLENDİRSİN!
- YURTSEVERLERİN BİRLEŞİK EYLEMLERİ FAŞİSTLERİN YÜREĞİNE KORKU SALSIN!

Hasan İleri

(*) Örneğin Halkın Kurtuluşu'nun ve Halkın Sesi'nin, revizyonistleri sosyal faşistler olarak değerlendirmeleri gibi-ki bu "sosyal faşistlerle" beraber faşizme karşı yürüyüşlere katılımının ne derece tutarlı olduğu sorulsa; bunu mutlaka "izah" ederler!

PAYLAŞILAMIYAN 13 MART MİTINGİ.

- 13 MART GÜNÜ ANKARA TANDOĞAN MEYDANINDA YAPILAN "FAŞİZMİ PROTOSTO" MİTINGİNE ONBİNLERCE YURTSEVER KATILDI.
- İLERİCİ (!) BASININ ONBİNLERCE YURTSEVERİN KATILDIĞI BU MİTING KARSISINDAKİ TAVRI BİZLERE ÇOK SEY ÖĞRETTİ.

Dergimizin üzerindeki yoğun baskılar nedeniyle çıkamadığı süre içinde meydana gelen olaylar arasında en önemlilerinden bir tanesi 13 Martta Ankarada yapılan FAŞİZMİ PROTOSTO mitingidir.

On demokratik kuruluş tarafından ortaklaşa düzenlenen mitinge 50 bini aşkın yurtsever katıldı. Güçlü bir anti-faşist gösteri olan miting geniş yankılar uyandırdı. Buna rağmen gündelik basın mitingi küçültmek için adeta birbirleriyle yarıştı. Ecevit'in mitinglerini göklere çıkartmakta hiç bir zaman kusur etmeyen gündelik "İlerici" basının onbinlerce devrimci-yurtseverin katıldığı bu miting karşısındaki bu tavır anlayana çok sey söyledi. En "İlerici" gazete "Cumhuriyet" başlığını "mitingden sonra 8 kişi tutuklandı" diye düzenlediği haberinde, mitinge 5 bin kişinin katıldığı yazarken gazetenin Ecevit propagandisti Ekmekçi ise 50 bin kişiye burun kıvrıp, "göso moço" diyerek mahalle dedikoduları yazmayı tercih etti. "Politika" ise Devrimci Gençlik dergisinin mitinge çağrı ilanını (kaybolduğu için (!) yayınlamadı.

EMPERYALİZME VE DEVRİMCİ OULCARŞİYE KARSİ GENÇLİK MITINGE ÇAĞI

Faşizme karşı mücadelede mevcut nişli "demokrasi"yi korumak esas alınmaz. Anti-faşist mücadele içinde bir devrim sorumludur. Parlamento faktörleriyle, ez da bir burjuva hükümetinin verini başka bir burjuva hükümetinin almasıyla ilkenizdeki faşizm ortadan kaldırılamaz. Faşizm anek ve anek devrimci mücadelelerin esaslı bir aracı olan halkın birleşik demokratik cephesinin kurulmasıyla alt edilebilir.

O halde on geniş halk yığınlarını faşizm karşı birleştirmeliyiz. En geniş halk yığına tarınan faşizme karşı devrimci mücadelesini örgütlemeliyiz.

VE YİNE O HALDE, TÜM YURTSEVERLER 13 MART CUMARTESİ GÜNÜ TANDOĞAN MEYDANINDA, SAAT 14.30'ta YAPILACAK OLAN "FAŞİZMİ PROTOSTO" MİTINGİNDE, DEVRİMCİ SLOGANLAR ETRAFINDA BÜTÜNLEŞELİM. FAŞİZME KARŞI DEVRİMCİ SLOGANLAR HAYKIRALIM.

Adres: KIMRULAR SOK.4/10 YENİŞEHİR - ANKARA

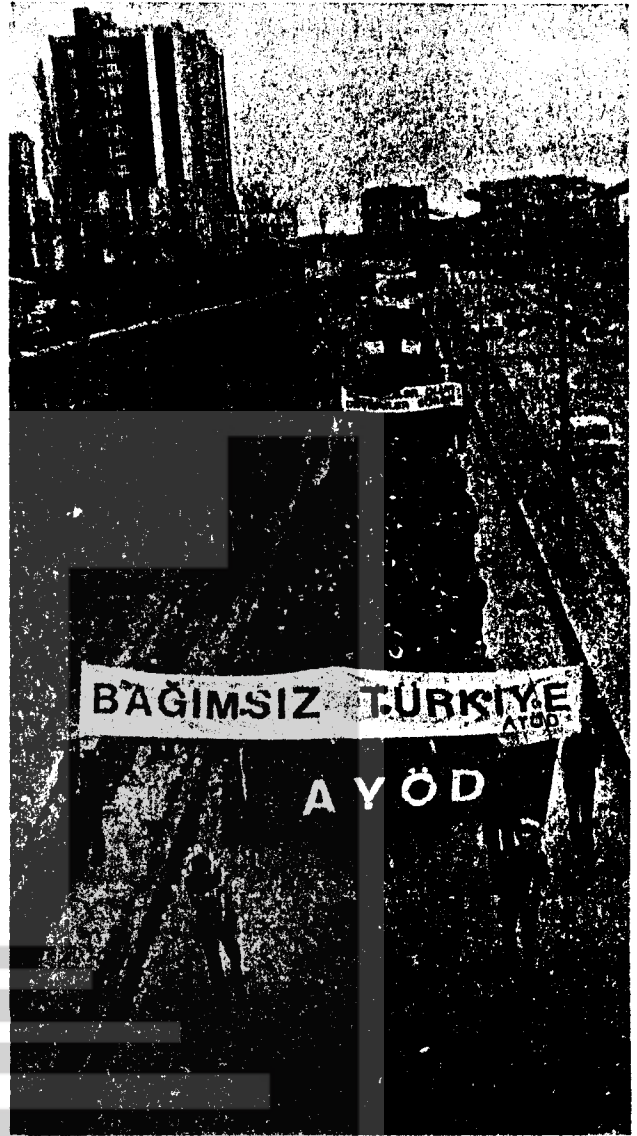
Bunun yanında miting birçok özelliğiyle de ilginç bir olayı oluşturdu.

İlk olarak şunu söylemek lazım: solcular bu mitingde ilk defa en geniş bir şekilde bir araya gelebildiler. Entersan olan mitinge katılan herkes mitingten memnun ayrıldı. Üstelik her fraksiyon mitingini "karşısındakilerin" engellemeye çabalarına rağmen kendilerine

gerçekleştirildiği izlenimi yaratmak için çaba harcadı. Özellikle TİP'in ve Yürüyüş'ün bu konudaki yayını tam bir siyasi ahlaksızlık örneği. Gerçekte miting hazırlanması 2,5 aylık bir çabanın sonucu oldu. Ortak kuruluşlar arasında yapılan toplantılarda bazı kuruluşların TİP ve TSİP eğilimli temsilcileri bu miting yapılmasını sürekli olarak ve çeşitli bahanelerle engellediler. Bütçe oylamalarından önce-miting olursa olay çıkar, provokasyon olur diye olacak-bir türlü mitinge yanaşmadılar. Bütçe oylamalarında CHP hükümeti düşüremeyince nihayet martın ilk haftasında miting yapılmasına razı olabildiler. Onda da slogan ambargoculuğu yüzünden az daha yine anlaşmazlık çıkacaktı. Onlar miting "MC istifa" mitingine haline getirmek istiyorlardı. Bunu yapamadılar. Ama "Halklara Özgürlük" sloganını yasaklamayı başardılar. Devrimciler böyle bir miting iptaline sebep olmamak için bu tavizi verdiler ve miting bu suretle yapılabildi. Hal böyleyken miting sonrasında Yürüyüş'te A.Y.Ö.D'ün mitingini yaptırmamak için çaba harcadığı gibisinden iddiaların ortaya atılabilmesi karşısında söylenecek söz kalmıyor. Kalıyor da; söylenecek şeyler sıyasetten ziyade, ahlak ve namus kavramlarıyla ilgili ...

Bir de ötekiler var; sosyal emperyalizme-sosyal faşizme karşı amansız bir savaş ilan eden; yürüyüş koluna, bizde A.Y.Ö.D'lüyüz diyerek devrimcilerin arasına karışan, "sosyal faşist" dedikleri ile beraber faşizme karşı yürüyüş yapma tutarlılığındaki ve mitingden sonra gazetelerinde miting neredeyse (3-5 yüz kişilik guruplarıyla) kendilerince gerçekleştirildiğini söylemeye var dıranlar... Onların da tavri TİP'lilerinkinden farksız. "A.Y.Ö.D'ün faşizme karşı aktif mücadeleye karşı çıktığı çeklindeki "iddiaları karşısında da (AYÖD temsilcisinin konuşma metni ortada dururken) söylenecek sözlerde yine TİP'lilere söyleneceklerden farksız...

Geriye devrimcilerin kendi kendilerine söyleyecekleri birkaç söz kalıyor: Devrimciler bu mitingde devrimci sloganları hakim kılmak için yeterli çaba sarfetmediler. Sanki böyle bir kalabalığın böylece "kahrolsun faşizm" diyerek yürürmesi yeterli imiş gibi. Oysa yığın-

BU MEYDANDA CENGİMİZ VAR ER OLAN MEYDANA GELSİN

FAŞİTLERE HINCİMİZ VAR DEVRİMCİLER SAFA GELSİN

lara her durumda doğru siyasi görüşleri ve doğru hedefleri göstermek için bıkıp usanmadan çalışmak gerekli. Kitleleri faşizmin karşısında aşılmaz bir kale direncine ulaştırmanın biricik yoludur. Yine mitingde devrim andı içilmesi de hatalı bir davranış oldu. Belki bu hatalara ortak kuruluşlar arasında alınan

kararlara uymak konusundaki düşünceler sebep oldu. Şüphesiz farklı siyasi görüşlerle ortak hareket edilebilmesi için bazı fedakârlıklar gerekli. Ama bu fedakârlıklar bizi vazgeçilmez siyasi görevlerimiz karşısında elikolu bağı bir hale getirmemelidir.

YURTSEVERLER GÖREV BAŞINA!

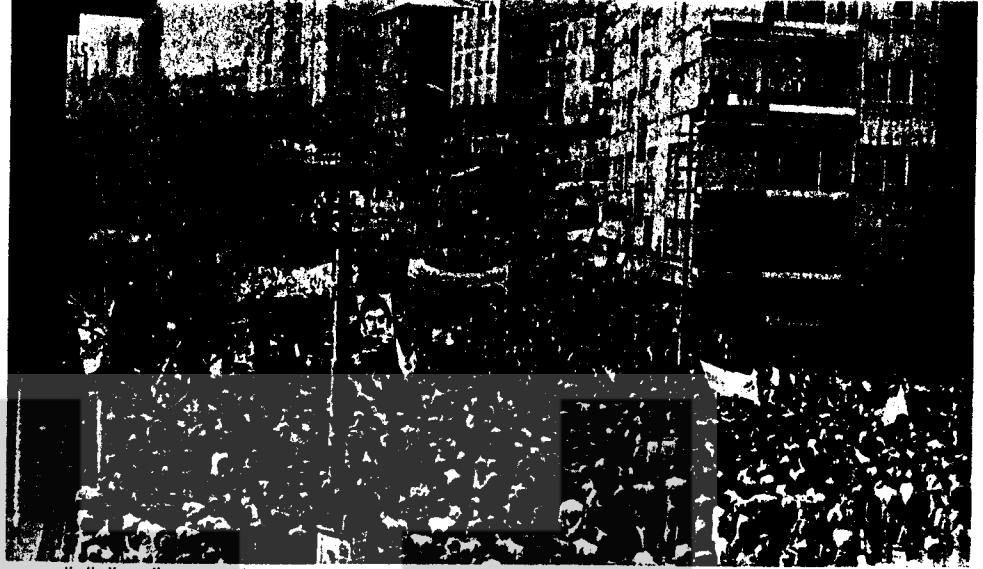
**BU ÖLÜ SESSİZLİĞİ SON BULSUN,
YURTSEVERLERİN BİRLEŞİK EYLE-
Mİ, GÜR SESLERİ İŞTE DAİMA BÖY-
LE KORKU SALSIN.**

"Faşizmi yenmenin tek yolu onun zor-
balığına teslim olmadan, örgütlü halk
yığınlarının direncini bir kale gibi fa-
şizmin karşısına dikmek ve faşist bas-
kının kaynağını yok etmektir. Faşizme
karşı savaş bilincini ve kararlılığını
yükseltmek, faşizme karşı mücadelenin
özü olmalıdır. (Devrimci Gençlik, sayı
2 ve 4. sayıda kapak yazısı)

Faşistlerin cinayet ve saldırıları aylar-
dan beri devam ediyor. Bugüne kadar
onlarca kardeşimizi kaybettik, onlar-
cası yaralandı bir o kadarı kendilerini
savdukları için tutuklandılar, işkence
gördüler. Aileleri, evlatlarının cenaze
törenini bile yapamadılar. Cenazeler
kaçırıldı, habersiz gömülmeye kalkışıl-
dı, Bütün bunlar "koca bir demokrat ka-
muoyunun ölü sessizliği altında" oldu.

Ve nihayet, en son, faşistlerin, aralar-
ında bir tabii senatörün oğlu da bulu-
nan üç kardeşimizi daha öldürmesiyle
işte bu "koca demokrat kamu oyu" biraz
geçte olsa (!) doğruldu, ayağa kalktı
ve yurtseverlerin devrimci sloganları ve
gür sesleri Ankara caddelerinden yük-
selerek bütün ülkeye yayıldı ve tüm fa-
şistlerin yüreğine korku saldı.

Hayır! Bugüne kadar köşelerinde sessiz-
ce bekleyenlere, "şimdiye kadar nere-
dediniz" diye sormayacağız! Tariş
Seydişehir işçileri öldürülmek istenir-
ken, SSK işçileri memurlaştırılırken,
Mehmetler, Ataylar, Şükürler, Nurcy-
lar bu yoksul halkın evlatları, can kar-

SON SÖZÜMÜZ SÖYLENMEDİ KAVGA YENİ BAŞLAYACAK. BİR DEVRİMCİ
ÖLSE BİLE MİLYONLAR VAR SAVASACAK.

deşlerimiz teker teker vurulup öldürü-
lür, sessiz sedasız gömülürken neredey-
diniz diye sormayacağız!
Sormayacağız ama, bundan sonra kim-
se sıranın kendisine ve kendi evlatları-
na gelmesini beklemesin diyeceğiz.

Artık bu ölü sessizliği sonbulsun, YURT-
SEVERLERİN BİRLEŞİK EYLEMİ, 'GÜR
SESLERİ İŞTE DAİMA BÖYLE KORKU
SALSIN', diyeceğiz.

Birde DİSK yöneticileri var; "kendileri
yönetmediği için" anti-faşist mitinglere
katılmama kararları veren, işçilerin iş-
ten atılmalarına, memur yapılmalarına
seyirci kalan, gençlerin öldürülmesi
karşısında kollarını kıpırdatmayan sen-
dika ağası DİSK yöneticilerine ne bir
şey söylüyoruz, ne de bir şey soruyo-
ruz. Biz sormuyoruz çünkü onlara so-
rulması gerekeni işçi sınıfı zaman ge-
lince soracaktır.

ALTINDAĞ'DA FAŞİST SALDIRILAR.

ALTINDAĞ HALKI,

FAŞİST SALDIRGANLARA HAKKETTİKLERİ
CEVABI VERDİ: ALTINDAĞ LİSESİNE
SALDIRMAYA KALKAN FAŞİSTLER, TÜM
HALKIN KARŞIKOYMASI SONUCU,
KURTULUSU KAÇMakta BULDULAR.

FAŞİZM, TÜM BASKI VE TERÖRE RAĞMEN, ABİDİNPAŞA HALKINI SINDİREMEYECEKTİR. ATAY YILDIRIM'IN KANI YERDE KALMAYACAK.

7 Nisan çarşamba günü 200 silahlı fa-
şist zorba Altındağ Lisesi'ne saldırıya
kalkmış fakat liselilerin ve Altındağ halkının aktif karşı koyması karşısında
selameti üstlendikleri inlerine (Yıldırım
Bezayit Öğrenci yurdu) kaçmakta bul-
muşlardır.

Böyle bir karşılıklı karşılaşacaklarını
hiç ummayan ülkü ocaklı faşistler halk-
tan gördükleri karşı koyma sonucunda
canlarını zor kurtarabilmişler fakat da-
ha sonra bu defa polislerin ve panzer-
lerin desteğinde tekrar Altındağ halkı-
nın üzerine saldırmışlardır. Polis, halkı
evlerine sokmak için zorlamaya çalı-
şmışsa da bunda başarılı olamamış ve
faşist saldırganlar Altındağ sınırına ka-
dar kovalanmıştır. Bu gelişmeler üzeri-
ne bölgeye jandarma kuvvetleri getiril-
miş, halkın tepkisi bu yolla bastırılmaya
çalışılmıştır. Faşist saldırılar karşısında
büyük bir tepki gösteren halk, ak-
şam saatlerine kadar evlerine girmemiş
ancak hava kararmaya başlayınca, ev-
lerine çekilmişler.

İLERİCİ (İ) BASININ TAVRI.

Ülke çapında uygulanan tüm faşist sal-
dırıları ve cinayetleri, "öğrenciler yi-
ne kavga etti" başlıklarını manşetlere
çarpıtarak yansıtan basınımız, Altın-
dağ halkının bu direnişini niye gözardı
etti? Bu güne kadar "öğrenci olayları"
diye lanse ettikleri bu faşist saldırıların
tüm emekçi halka yöneldiğini gözden
kaçırmak, hele hele bu faşist saldırı-
ların ancak ve ancak örgütlü halk kit-
lelerinin aktif karşı koyması ile (birtakım
parlamento oyunları ile değil) altedile-
bileceği gerçeğini ortaya koyduğu için
mi? Bu direnişin tüm gecekondu halkına
örnek olacağından korktukları için mi?
Altındağ halkının direnişini bunlar için
mi gözardı ettiriler? Halkımız bütün bu
gerçekleri yaşıyor onun için "Tek Yol
Devrim" diye haykırıyor her devrim şe-
hidinin ardından biraz hazin ama daha
gür bir sesle.

ATAY YILDIRIM'IN ANISI BİZE ÖNDER OLSUN.

Ankara'nın birçok gecekondu mahalle-
sine ve kenar semtlerine karşı yoğunlaş-
an baskıların amacı, semt halkının di-
rencini kırmak, gelişen yaygınlaşan
devrimci düşüncenin ve filizlenen ör-
gütlü halkın engellenmesini
amaçlıyor. Böylece faşistler, kitleleri
sindirerek, istedikleri gibi at oynata-
bildikleri bir takım bölgeler tutmak ist-
iyorlar. Hedef olarak seçtikleri böl-
gelere önce silahlı saldırılar, baskı ve
terör uygulamaları yöneltiyorlar. Bu
saldırılarda başarılı olanadıkları za-

man; sindiremedikleri, yıldıramadıkları
devrimcilere tuzak kuruyorlar. Abidin-
paşa'daki son saldırı ve cinayetler bu
uygulamanın bir parçasıdır.

Semt lisesine yerleştirdikleri ülkücü fa-
şist müdür aracılığıyla, ilk sızma çaba-
larına girişen faşist ülkü ocakları bun-
da başarılı olamayınca, toplu halde (di-
ğer semtlerden getirdikleri faşistlerle
bidikte) lise ve civarına saldırılar dü-
zenlemeye başladılar. Fakat Abidinpaşa
halkının karşı koyması sonucu bu saldı-
rılar boşa çıkan faşistler, toplu halde
birşey yapamaz duruma düşünce, dev-
rimcilere karşı puslu kurarak terör ve
baskılarını sürdürmeye çabalyorlar.

Tüm bu baskı ve saldırılara karşı dire-
nen yiğit Abidinpaşa halkı, verdikleri
şehidin ardından ağlamıyorlar. Biz az
daha bilinçli, daha kararlı olarak di-
reneceklerini gösteriyorlar.

ATAY YILDIRIM'IN AİLESİNİN DİRENCİ BÜTÜN AİLELERE ÖRNEK OLSUN.

Faşistlerin cinayetlerinden sonra yapı-
lan cenaze törenlerinden de hoşnut
kalmayan hakim sınıflar bunda önüne
geçmeyen yollarını aradılar ve buldular.
Bir devrimci öldürülür öldürülmez onun
cenazesini kaçırıp, ailesini de baskı altın-
da tutarak sessizce gömdürüyorlar.
Bazen ailesine de haber vermiyorlar. Fa-
şist cinayetleri gündelik bir olay haline
getirmek için çaba sarfediyorlar. Çoğu
zaman da ailesini "yeni olaylar çık-
acak, yeni insanlar ölecek" diye onları
duygusal yollarını sömürerek kandır-
maya çalışıyorlar ve bunda da çoğu za-
man başarılı kazanıyorlar. Polisin bu oy-
nu bozulmalı, bunun önüne geçilmeli-

dir. Analar, babalar evlatlarının sessiz-
ce gömülmesine müsaade etmemelidirler.
Asıl bu cinayetler sessizce geçirildiği
zaman yeniden cinayetlerin işlenmesi
kolaylaşacaktır. Cinayetlerinin tepki ile
karşılaşmadığını gören faşistler daha bir
cesaret bulacaklardır. O halde her faşist
cinayete en aktif bir şekilde karşı çıkıl-
malıdır. Her devrimcinin cenazesi faşist-
lere korku salan törenlerle kaldırılmalı-
dır.
Atay'ın ailesinin polisin bu maksatla
giriştiği davranışa karşı gösterdiği dire-
niş tüm ana babalara örnek olmalıdır.
Gerçi Atay'ın ailesi ne bir senatör ne de
bir eski ihtilalcı olmadığı, sadece halk-
tan biri olduğu için evlatlarının polisin
elinden alınmadılar. Ama onların direni-
şi tüm ana babalara örnek bir davranış
oldu.

BİR AÇIKLAMA.

Devrimci Gençlik dergisi ve yayınevi olarak yayına başladığımızda, gençliğin sıhatli temelleri etrafında toplanmasını ancak onun eylem programının açılması mümkün olacağına ilişkin inancımızı vurgulamıştık. Çalışmalarımızı bu doğrultuda yoğunlaştırarak, ideolojik mücadelenin tutarlı savunucuları olmayı ihmal etmedik. Gerek dergide olsun, gerekse yayınladığımız broşürlerde olsun gençlik hareketi ve onun devrimci eyleminin birliği için devrimci bir yaklaşımda bulunmaya çalıştık.

Bu uğurda vurduğumuz yerden ses çıkardığımız inancındayız. Doğruluğumuzun ölçütünü uç boyutta ele alabiliriz: Birincisi, dergimiz ve yayinevimiz, oligarşinin ülke çapındaki faşist baskılarından "nasibini" gün geçmeden almıştır. Artık "olağan" hale gelen keyfi yayın toplama-dağıtım engellemelerin yanı sıra dergi yönetimi bürosu baskımlı, araç gereç ve yayınlarımızı el konulmuş, çok sayıda arkadaşımızı göz altına almış, yayın faaliyetlerimizi engellemiştir. Daha sonra, sorumlu yazışları müdürü arkadaşımız tutuklanmıştır ve hakkından 100lerce sene hapis cezası istemleriyle dava açılmış, 1.2.4.5. ve 6. sayılar hakkında toplama kararı alınmıştır. İkincisi "Devrimci Gençlik" kısa zamanda tüm oportünist ve revizyonist mihrakların baş hedefi olmuştur. Deyim yerindeyse, en sağından en "sol"una (ya da en "keskin"ine) kadar bütün siyasi yönlenimler, ideolojik konularda acizliklerini bir kez daha göstermişler, iftiraya, küfür ve yalana başvurmadan edememişlerdir. Ve tüm olarak, bu "farklı" görüşler, bizim "traçkizmin, maceracılığın" savunuculuğunu yaptığımız palavrasında birleşmişlerdir. Dahası, bu iddia sahipleri devrimci gençlik içinde kazandığımız prestijden ve doğru görüş olarak toparlayıcılık görevini yüklenmemizden paniğe kapılarak bizim "gençlik hareketinden bir siyasi hareket yaratmakta" olduğumuz yaygarasına da koparmışlardır. Hem de koro halinde! Demek ki tuttuğumuz yolun doğruluğunun Uçuncu boyutunu da devrimci gençlik yığınlarında benimsememizde (bizim-senmemizde) gerek hakkımızdır. Bizim için en önemlisi de budur. Artık Türkiye'de gençlik içinde herkesin kabullendiği ve devrimci gençlerin savunduğu bir "Devrimci Gençlik olayı" vardır. Ve esas olarak bundan önce olduğu gibi, bundan sonra da bizim mücadelemizin yönlendiricisi bu diyalog, "Devrimci Gençlik" ile devrimci gençler arasındaki diyalog olacaktır.

Evet... "Gençlik hareketinden bir siyasi hareket yaratmak gayretini içinde değiliz. Devrimci gençlik hareketinin birliğinin, işçi sınıfı hareketinin birliğinden ayrı bir şey olmadığını bilerek, gençlik hareketinin emekçi halkın kurtuluşu uğrunda mücadeleden ayrı bir anlam taşımadığına inanarak devrimci gençliğin sorunlarını tartışacağız. Devrimci gençliğin birliğinin teorik temellerinin oluşturulması için mücadele edeceğiz." [Devrimci Gençlik, 1. sayı başyazı.]

Ama, "gayreti" içinde olduğumuz önemli bir konu var. Gençliğin devrimci eyleminin birliğini pratikte, onun Türkiye çapında merkezî bir yığın örgütünün kuruluşunda görüyoruz. Bunun için somut öneriler getirmeyi bir görev olarak kabulleniyoruz. Ve şimdiye dek önerdiklerimizin, doğru görüş olarak, büyük yerlerdeki ve diğer yerlerdeki birim gençlik örgütlerinde savunulmasını ve toparlayıcılığını, gençliğin Türkiye ölçeğinde birliği için sevindirici ve olumlu bir olgu olarak değerlendiriyoruz. Pratik çözüm, genel olarak var olan bu potansiyelin nasıl "biçimlendirileceği" sorununda yatkındır. Bu sorun ile ilgili getireceğimiz yeni öneriler, yeni bir tartışma ortamını açmak için olacak ve biçim üzerinde olacağından, ilk adımda bağlayıcı olmayacaktır.

Ancak, çok kısa bir sürede bu tartışmaların sonuçlandırılması gerekmektedir. Oligarşinin açık faşizme yönelme özlemi içinde olduğu günümüz koşullarında, demokratik mevzilere karşı hayasızca saldırılar yoğunlaştığı bu koşullarda, geliştirilmiş Türkiye çapında yeni ve etkin bir demokratik mevzi kazanması elzemdir.

Öz ve biçim olarak gençliğin tek merkezî örgütünün (ki bunun adı tartışmalarda çoktan beri "FEDERASYON" olarak konuşmuş) oluşturulmasına ilişkin somut önerilerimiz geçmeden önce, şimdiye dek söylediklerimizi (hatırlatmak anlamında) kısaca özetleyeceğiz. Ve özel olarak, 1974 yılında devrimci bir arkadaşın Federasyon üzerine getirdiği öneriyi, doğru bulduğumuz için, tekrarlamakta yarar görüyoruz. Bu arada diğer siyasi güçlüklerin bu konuda getirdikleri önerileri irdelerken tespit ettığımız ortak doğru

lara ve ortak yanlışlara değineceğiz. Ancak, bunu yaparken uzun bir polemik havasına girmeye gerekten niyetimiz yok. Çünkü şimdiye dek söylenmesi gerekenler yeterince söylendi. Ve bundan böyle tek tartışma PRATİK olacaktır. Varacağımız sonuç ise gençlik federasyonunun eyleminin muhtevası ve bunun biçimi ile ilgili olacak...

GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİNİN VE MÜCADELESİNİN ANLAMI NEDİR?

Anti-faşist mücadeleyi karşamık bir görevler bütünü olarak kavrayacak ve her yerde gençliğin anti-faşist tavizsiz mücadelesini örgütlemekten yana ise, bu sorunun kaçınılmaz muhatibi olmak durumundayız. Dahası, bütünüyle emekçi halkımıza yönelen azgın faşist saldırıların bir parçası olarak gençlik üzerinde yoğunlaşan baskı ve zulümler karşısında, subjektif konumumuz nedeniyle savunma döneminde olduğumuz bu günlerde, gençliğin en geniş birliğini sağlama görevi ile karşı karşıyayız. Ancak böylelikle, gençliğin mücadelesi alanında da, faşizmin zorbalığına teslim olmadan, tek bir kitlevi gençlik örgütü çatısı altında birleşmiş gençlik yığınlarını bir kale gibi faşizmin karşısına dükebiliriz. Ancak böylelikle faşizme karşı aktif savunmayı devrimci gençler olarak başarabiliriz.

Biliyoruz ki, sınıflı toplumlarda gençlik sorunu, sınıflar arası mücadelenin dışında incelenemez. Gençliğin mücadelesini ve örgütlenmesini tartışırken onun bir sosyal sınıf olmadığını, toplumun bütününe özgü çelişkileri yansıttığını ve bununla birlikte, sahip olduğu türdeş-olmayan sınıfsal yapısına rağmen, gençliğin öncelikle olarak bağımsız bir grup oluşturduğunu akıldan tutmamız gerekir. Ayrıca, gençlik içinde, yüksek öğrenim gençliğinin (ki buna günümüzde orta öğrenim gençliğini de eklemeliyiz) özel bir konumu olduğunu ve onun kendine özgü niteliklerini vurgulamalıyız. Sömürme ve sömürülme ilişkisinde düzrudan yer almayan yüksek öğrenim gençliğini düzene karşı, dolaylı olarak sınıfsal ve esas olarak bir aydın tepkisi vardır.

Öyle ise, bilinç düzeyi açısından özel olarak yüksek öğrenim gençliğinin birliğini sağlamak kolay olacaktır. Çünkü, tutarlı birliklerin belli siyasi tercihler doğrultusunda oluşturulacağını biliyoruz ki, bu en geniş gençlik yığınlarının anti-faşist anti-empyalist cephesini yaratabiliriz demektir. Bu noktada, niçin yalnızca yava öncelikle sosyalist gençleri örgütlemiyoruz? diye bir soru yöneltilir. Böyle bir soruyu, teori ve pratik açısından, genel ve özel konumuyla (somut koşullara göre) cevaplandırmalıyız.

Yalnızca veya öncelikle sosyalist gençleri örgütlemek, birinci olarak, bizi öğrenci gençlik içindeki sınıfsal bölünmeyi temel almaya götürürdü. Öğrenciler içinde varolan farklı siyasi kümelere, toplumdaki siyasal kümelere tekabül etmesine rağmen; bu ikisi arasında güç ve sayıya mutlak bir orantı olması anlamında değildir. Böylece, "sınıfsal bölünmeye uyan örgütlenmeyi" düzene tepkisi sınıfsal konumundan değil de aydın zelliğinden kaynaklanan öğrenci gençlik için savunmak pek büyük bir yanlış olur. Elbette öğrenci gençliğin bütünü sosyalist değildir ve olmayacaktır da. Ve ancak uzun bir mücadelenin sonucunda öğrenci gençliğin önemli kesimi, sosyalist olarak işçi sınıfının yanında yer alacaktır. Demek ki, ikinci olarak, sınıfsal tavır alışı (sosyalist olarak) gerçek ifadesine uygun gruplaşmaya ancak çok uzun bir mücadele sonucu varılacağından ve önümüzde saflarımıza kazanacağımız geniş bir gençlik yığını bulunduğundan, kalıcı olması gereken örgütlenmemizi baştan bizim için geçici olan bir yapı üzerine kurmamalıyız. Sürekli genişleyen ve derinlenen bir potansiyel gücü barındıracak olan esnek ve yığınsal bir gençlik örgütlenmesinin kalıcılığını savunmalıyız. Öte yandan, yalnızca sosyalist gençlerin, sömürge tipi bir faşizm altındaki

Türkiye'de önerilen biçimlerde gerçekten örgütlenemesinin "kalıcı" koşullarına da inanıyoruz. (Legal olanakların zorlanması başka bir şeydir - ki, bu olanakların kadrolar açısından en elverişli kullanılacakları yerler yığın örgütleridir, kadroları legalitenin cenderesinde tutmak başka bir şeydir.) Üçüncü bir neden olarak da, sosyalistliğin ölçütünü pek bol olduğu ülkemizde, çok sayıda "sosyalist" gençlik örgütlerinin (tekkelerin) kurulmasına yeşil ışık yakmış oluruz...

Peki, gençliğin Türkiye çapında bir demokratik kit- le örgütünün sınıfsal yapısını nasıl değerlendireceğiz? Bu, sınıflar mücadelesinde, ve başka bir deyişle de anti-empyalist, anti-oligarşik devrim mücadelesindeki konumu açısından önemlidir. Anti-faşist bir örgüt olarak, kuruluş bakımından genelinde tüm gençliğin örgütü demek olan bir birlik, sınıfsal özü açısından proletaryanın siyasi varlığının bir parçası olmalıdır. İşte bu yüzden de öğrenci gençliğin örgütlenmesinin siyasi özü ile bu örgütlenmeye katılanların sınıfsal yapısını (bileşimini) birbirine karıştırmamak gerekir.

Demek ki soruna şu temel ilkeyle yaklaşmak gerekmektedir: Toplumsal bölünmeye uygun olarak belirli siyasi gruplara (devrimciler, ilericiler, ilgisizler ve gericiler) ayrılmış olan gençliğin bütünlüğü içinde devrimci gençlik kendi yerini belirlemelidir. Gençliğin birliğini, onun anti-faşist birliği anlamında savunmalıdır. Saflarına yeni unsurlar kazanabilen ve dışındaki ilerici kesimlerle tutarlı bağları kurabilmek için etkin bir siyasi çalışma yapmalıdır. Fakat ideolojik olarak tüm diğer kesimlere karşı tavır alışı ve her türlü oportünist görüşle mücadele etmenin sonucu, ayrı ayrı örgütlerin kurulması anlamında değerlendirilmemelidir. Öte yandan, bir çok nedenden dolayı gençliğin birliğini savunduğumuz söylerken, bunu, "devrimci kompaktı tatsız fikir ayrılıklarının bir kenara bırakılması" anlamında bir birlik değil, aksine, belirli açık ilkelere, somut program, ortak hedefler doğrultusunda bir örgütlenmede görüyoruz...

Hemen belirtelim ki, gençlik hareketlerini değerlendirmeye ve onu yönlendirmeye, mücadele programının tespitinde farklı bakışlar söz konusu olsa da, ayrı örgütlenmenin bir anlamı vardır. Aksi takdirde tüm diğer girişimler ta başından bölücü, ayrılıkçı girişimler olarak kalacaktır.

Biz, gençliğin tek bir kitle örgütü altında birliğini savunurken, bunun en önemli maddi temelini şöyle tespit etmekteyiz:

Devrimci gençlik olarak faşizme karşı mücadeleyi, tek bir kitlevi gençlik örgütü çatısı altında birleşmiş gençlik yığınlarını bir kale gibi faşizmin karşısına dikerek sağlayabiliriz. Bu yüzden, anti-faşist mücadele programı gençlik hareketinin eylem birliğinin önemli bir ögesidir. Eğer birlikte anladığımız ancak belirli bir hareketin gerekliliği hakkında gerçek bir inang birliği olması ise (anti-faşist mücadelenin gerekliliği) ilk yapılacak iş anti-faşist mücadelenin platformu ve programı hakkındaki görüşlerin belirlenmesidir. (Biz bu görevi kendi açımızdan belirli oranda yerine getirdiğimize inanıyoruz.)...Daha sonra sosyal tabiat ve kanaatleri açısından beraber ilerleyen güçleri, ancak ittifakin sözkonusu olduğu, olabileceği eylemlerde birleşirmek gerekir." (Lenin.) Bu yüzden, örgütlenme sürecinde, bütün görüşlerin ortak yönetimini öneren sadece birlik anlayışından ve gençlik içinde önce çeşitli nedenlerden dolayı ayrı ayrı örgütlenmeye giden, daha sonra bunların mekanik bir ortak cephesini öneren anlayıştan sakınmak zorundayız. Biz, sosyalistler için anti-faşist mücadelenin gençlik içinde, üzerinde anlaşılabilir bir ilke olarak kabul edildiğini, bu anlamda, ayrı örgütlenmenin gereksizi olarak savunulamayacağı inancındayız!

Özcesi, gençliğin birliği, onun eylem programı doğrultusunda sağlanmalıdır. Bu uğurda, ideolojik mücadele çok önemli bir araçtır. Ancak ideolojik mücadelenin yönelmesi gerektiği alanları ve platformu da doğru tespit etmek gerekir. Ki bu, siyasi iktidar mücadelesinde gençlik hareketinin taktik güç olarak rolünün belirlenmesinde yatar. Oysa günümüzde siyasi gruplar gençlik konusunda farklı program getirmeden, kestirme yoldan, kendi siyasi grup olarak varoluş ilkelere aynen gençliğe de uygulayarak (baştan ayrı örgütlenmeye gitmek istedikleri için) gençlik içinde "bizde birlik istiyoruz" çığırıklığı ile ayrı örgütlenmeye gitmektedirler.

Yanlış anlaşılmasın. Gençliğin birliğinden de kastedilen mutlak anlamda, bütün konularda birlik demek değildir. Ayrı düşünceler noktalar vardır, olacaktır. Ancak, birinci olarak, hareketin pratik yararımda, ortak hedeflerin tespitinde direkt etkisi olmayan ayrılık konularını, ayrı örgütlenme için gerekçe olarak getirmemelidir. İkincisi ise, o ortak hedefi ele geçire-

YEMİNİN BİRLİĞİ İÇİN GÖREV BAŞINA!

mede de ayrı düşünülebilir, fakat bu ayrı düşünmenin dahi mutlak anlamda ayrı örgütlenmenin şartı olmadığıdır.

Bütün bunların ışığında şunları söyleyebiliriz: En temel noktalarda anlaşılırsak, hareketin pratik yararları için birliği savunuyorsak aynı örgütlenme içinde yer alabiliriz. Ülkemizde bunun objektif şartları vardır. Gençlik örgütlenmesi için ekonomik-demokratik platformda bir mücadelenin var olduğunu söylüyorsanız bir tek örgüt için atılan ilk adımdır. Gençlik içindeki çalışmayı tamamiyle tali alan olarak gören (gençliği temel almadığını söyleyen) her grup, gençlik örgütlenmesi içinde olan unsurları ile bu örgütlenmenin çıkarları arasında bir uyum sağlamalıdır. Böyle bir uyum, üzerinde anlaşılacak asgari örgütlenme ilkele-ri açısından olanaklıdır. Hatta bu ilkelere farklı yorumlanmaları bile ayrı örgütleri getirebilir, yeterki, hareketin pratik yararları için, ortak hedef için ayrı düşünülmesin. Kaldı ki, yukarıda belirttiğimiz gibi, ayrı örgütlenmeler gençlik için ayrı program önermelerinden değil, grup çıkarılarının ön planda tutulmasından kaynaklanmaktadır. Ve böylelikle, ilkelere konusunda en temel hata, farklı siyasi programlardaki ayrılık ve birlik noktalarının gençlik örgütlenmeleri için belirleyici olarak alınmasıdır. Unutmamalı ki, gençlik konusunda önerilen eylem programı, siyasi program içinde tali bir öneme sahiptir, bu platformda bir çok siyasi yoğunluğun belirli oranda ortak hareket etmesi mümkündür.

Biz kendi payımıza, "gel bizim görüşlerimizi benimse" çağrısını birlik çağrısı olarak kabullenmiyoruz. Yalnızca, birçok birim gençlik derneğinde, görüşlerimizin savunulmasını, toparlama için çalışırken olumlu bir olgu olarak değerlendiriyor ve bu değerlendirilmenin ışığında, aşağıdan yukarıya bir örgütlenmedeki potansiyel koşulların mevcudiyetini tespit ediyoruz. Bu kadar! Esas olarak, tüm anti-faşist gençlikle birlikte derlenmenin en usanzar savunucularıyız.

BİR DOĞRU YAKLAŞIM.

12 Mart açık faşizm döneminden sonra girilen nispi "demokratik" ortam koşullarında, tüm halk kesimlerinde olduğu gibi gençlik kesiminde de yoğun bir örgütlenme kampanyası açılmıştı. Ve gençliğin federasyonunu oluşturmak için çeşitli tartışmalar yapılmıştı. İşte bu dönemde, devrimci gençliğin yayın organı olan "Bağımsızlık ve Demokrasi için İLERİ" dergisinin 18 Kasım 1974 de 1. sayısında, o zamanki İYÖKD başkanı Alişan Özdemir arkadaşın "GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ VE FEDERASYON" başlığı altında bir yazısı çıktı. (Arkadaşımız şimdi faşizmin zindanlarında yatmaktadır.) Bu yazı, o dönemin koşullarına gerçekten cevap veriyordu. Ve orada savunulan örgütlenme anlayışı ve ilkelere pek çok dernek tarafından benimsendi. Günümüzde, elbette yeni tartışmalar karşısında eksik kalan yanları vardır bu yazının. Ancak savunduğu ilkelere ve anlayışın hala geçerli olduğu kanısındayız. Bu yüzden, kendi önerilerimizle bütünleştirerek (zorunlu gördüğümüz bir kaç eklemeye) yazının tamamını yayınlıyoruz.

Gençliğin örgütlenmesi ve Federasyon

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin genç güçlere ihtiyacı var. Türkiye'de yıllarca genç yaşıyor. Gerekli olan daha çok sayıda ve daha yükseklikle genç insanları mücadele saflarına katmaktır. Gençlik, öğrenci gençlik ve daha çok emekçi gençlik mücadelesinin sonucuna karar verecektir. Devrimci inisiyatifli olan bütün gençleri büyük bir hızla birleştirmeli ve işe koşturmalı. Onların eğitimsizliklerinden korkmamalı, deneyimsizlikleri ve gelişmemişlikleri karşısında titrememelidir. Çünkü birincisi, onları örgütlemeyi ve mücadeleye sokmayı başaramazsak ya faşist örgütlere gideceklerdir ya da yanlış

görüşler çevresinde yanlış biçimde örgütlenmeler ve aynı deneyimsizlikleri beş kat daha zarar verecektir. İkincisi, olayların kendisi onları devrimci havada eğitecektir.

Bize düşen her çeşit devrimci demokrat eylem için yeni, taze, enerjik, savaşıci demokratik gençlik örgütleri yaratmaktır. Ancak demokratik örgüt nedir, ne değildir iyi bilmek gerek. Demokratik örgüt şu iki niteliğe sahip olan örgütür: 1- Örgütlediği halk, zümre, tabaka ya da sınıfının ekonomik (yahut akademik), demokratik çıkarılarını ve isteklerini almak için mücadele etmek, öteki halk kesimlerinin ekonomik-demokratik mücadelelerini sözde değil pratikte desteklemek. 2- Bağımsızlık ve demokrasiden yana olmak, ülke çapında yürütülen demokrasi mücadelesine katılarak anti-demokratik uygulamalara engel olmak. Kuşkusuz ayrı ayrı yazılmasına rağmen, bu iki nitelik diyalektik bir bütündür, birbirlerini karşılıklı etkilerler. Biri olmadan öbürü olmaz. Bu görüşle baktığımızda demokratik gençlik örgütlenmesinin eksik olduğunu görürüz.

[Demokratik kitle örgütlerinin ayırdedici niteliklerini ve işlevlerini "Demokratik Mücadelesi ve Demokratik Kitle Örgütleri" broşürümüzde açıkladık. D. G.]

Örgütlenme eksikliği iki yönlüdür: 1- Gençlik en küçük birimine dek örgütlenmemiştir. Bu da iki anlama gelir. Birincisi nicelik olarak gençliğin çoğu hâlâ örgütlü değildir. Uçra köşeler bir yana, ülcre olmayan yerlerin çoğunda bile örgütlenme olmamıştır. İkincisi çok büyük sayıda genci içine alan birçok büyük birim örgütü kurulmuştur ama küçük birimlerin sorunlarıyla uğraşan, bunları genel mücadeleye sokmak için çalışan örgütler oluşmamıştır.

Örneğin her fakülte ya da yüksek okuldaki, her semtteki birimlerin ayrı ayrı örgütlenmesinde gidilmemiştir. En küçük birimler düzeyinde işçi gençliğin, köylü gençliğin ve öğrenci gençliğin ayrı ayrı örgütlenmesi de bu anlamın içindedir.

[Günümüz koşullarında, faşizmin bütün engellemelerine karşın, özellikle yüksek öğrenim gençliği hemen hemen bütün birimlerde, hiç olmazsa "kültür dernekleri" düzeyinde örgütlenmemiştir, diyebiliriz. D. G.]

2- Türkiye çapında merkezileşme olmamıştır. Her kentte merkezileşme tam anlamıyla oluşmamışsa da asıl önemli sorun Türkiye çapında bir demokratik gençlik örgütünü oluşturmadır. Her örgüt birbirinden kopuk çalışmalar yürütmektedir. Bu yüzden ülke çapında güçlü bir demokratik gençlik hareketi oluşmuyor. Bu da merkezileşmeyi ivedileştiriyor. Merkezileşmeye aşağıdan yukarıya gereksizlikle gündemimize gelmiştir. İş yukarıdan aşağı iradecilikle merkezileşmeyi sağlamaya kalmıştır. Ama ne olursa olsun birlik sonuç vermez. Merkezileşmenin olabilmesi için bütün gençlik örgütlerinin ilkelere çevresinde birleşmesi gerekir. Kuşkusuz bu ilkelere, ancak parti ya da parti gençlik kolunun programında bulunabilecek ilkelere olmayacaktır. Gençliğin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin gereklerini içine alacak kadar azami, ama bütün gençlik örgütlerini birleştirecek ölçüde de ortak ilkelere olacaktır.

[Buradaki "azami ortak ilkelere" deyimini biz, tüm siyasi yoğunlukların gençlik örgütlenmesinde anlaşılacakları "asgari ilkelere" olarak formüle ediyoruz. D. G.]

Demokratik gençlik dernekleri federasyonunda aranacak bu azami ortak ilkelere şunlar olmalıdır:

1- Anti-emperyalizm, anti-faşizm.

Federasyon, kendi halklarını ve geri bıraktırmış ülkelerin halklarını sömürün uluslararası tekelere ve bütün sömürgeci devletlere, onların ülkemiz içindeki uzantısı olan oligarşiye ve kapitalizm öncesi kalınlara karşı verilen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin içinde olmalıdır.

Bu mücadeleyi doğru bir biçimde verebilmesi için de emperyalizmin günümüzde uyguladığı "yeni sömürgecilik" yöntemine karşı uyanık olmalıdır. Gençliğin, faşizme karşı verilen demokrasi mücadelesine katılmasını sağlamalı, faşizme karşı gençlik içinde en geniş birliği kuralmalıdır. Ülkemizde faşizmi getirenler emperyalistler ve ortakları olduğu için anti-emperyalist mücadele ile anti-faşist mücadele tek bir mücadelenin ayrı yönleridir. Bu görüşle, federasyon, faşist baskı kanunlarına karşı çıkmakla yükümlüdür.

"Siyasal gerçekleri açıklama kampanyası" yürütülen düzeni gençlik yayınları önünde teşhir etmelidir.

2- Gençliğin acil istekleri uğruna mücadele etmek.

Federasyon, gençliğin (özellikle öğrenci gençliğin) acil ekonomik (akademik) demokratik haklarını almak için bütün gücüyle uğraşmalıdır. Bu acil istekler doğrultusundaki mücadele ile anti-faşist mücadeleyi birleştirmesi ise en aslı görevlerinden biridir. Bunun yanında faşist komando saldırılarına karşı gençliğin en iyi bir biçimde savunulmasını sağlaması gerekir. Saldırganlar gençlikten soyutlanmalı ve federasyon gençlik yayınları ile birleştirilmelidir.

3- Anti-reformizm.

Reformcuların, kendilerini yırtarak çıkarttıkları üniversiteler reformu, toprak reformu gibi kanunların yada eski şapka, harf, soyadı reformlarının halkımızın bu arada gençliğin hiçbir sorununa çözüm getiremediği ortadadır. Bunların tek sonucu halkı uyutmak olmuştur. Faşizmi güçlendirmek reformculuğun tarihsel özelliğidir. Faşizme karşı mücadele reformculuğa karşı mücadeleden ayrılmaz. Burjuva ve küçük-burjuva reformculuğuna ve sosyal-reformizme karşı ideolojik ve politik mücadele vererek gençliği reformculuğun kuyruğuna takılmaktan kurtarmak federasyonun başlıca görevi olmalıdır.

[Anti-reformizm ilkesine karşı çıkan arkadaşlar var. Onlar, bu örgütlere reformist kişileri de almayacak mısınız? diyorlar. Böyle bir ilkeyle bu kişiler örgüt dışı bırakılıyor diyorlar. Bu, sorunu anlamamaktır. Açık ki, bu örgüte faşizm ve emperyalizme karşı en genelinde tavır alabilen herkes gelebilir, Bu anlamda, reformist de gelebilir. (Onların ne denli anti-faşist anti-emperyalist oldukları, bizim anladığımız faşizm ve emperyalizme karşı tavır alızın ne demek olduğu ayrı bir tartışma konusudur. Zaten biz, "bu örgütler bir sosyalizm okuludur" derken, burada marksizmin en temel taşlarının öğretilerek kitlelere faşizme ve emperyalizme karşı gerçek tavır alızın ne olması gerektiğini anlatılmamasını ifade etmeye çalışıyoruz.) Fakat bu örgüt hiçbir zaman mücadelesini reformist bir anlayışla sürdürmez. İşçi sınıfına tavırda bağımlılığın, onun ul göstericiliğinin anlamı nerede kalırdı yoksa. D. G.]

4- Halkların kendi kaderlerini tayin hakkını kabul etmek, anti-çövenizm, anti-militarizm.

[Bizce doğruş, "ulusların" kendi kaderlerini tayin hakkını kabul etmektir. D. G.]

Devrimciler, hangi ülkenin olursa olsun bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü zedeleyici hiçbir hareketi hoş görmeyiz. Emperyalist baskı ve zulüm karşısında dünya halklarının ve bağımsızlık savaşlarının yanında yer alırlar. Azınlıktaki milliyetler üzerine yapılan her türlü baskılara karşı çıkararak, gerek egemen ulusun gerekse ezilen milliyetlerin sovenistlerine, bölgecilere karşı mücadele ederler. Militarizmin emperyalist politikasının bir aracı olduğunu bilerek, emperyalistlerce çıkarılan hükümlere karşı savaşın karşısında yer alırlar. Cuntaların halkın ve gençliğin sorunlarına çözüm getiremeyeceğini bilirler ve gençlik içinde cuntacılığın yerleşmemesi için çalışırlar.

Bu ilkenin doğru yorumlanması gerekir. Örneğin Kıbrıs konusunda bu ilkenin doğru yorumu şudur: Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs'taki Türk ve Rum halkları belirleyecektir. Gerçek çözüm iki halkın eşit haklara sahip olduğu, bütün yabancısı üs ve birliklerden arınmış, toprak bütünlüğüne sahip bağımsız ve demokratik Kıbrıs'tır. Gerek Türk, gerek Kürt egemen sınıflarının yürüttükleri Kürt halkı üzerine baskı ve özümlenme (bir ulus olarak gelişmelerini engelleme) politikalarına karşı çıkılması da bu ilkenin pratikteki başka bir doğru yorumudur.

[İçimizde kimi oligarşinin Kürt halkı üzerindeki baskısı iki mislidir. Kürt halkı gelenekselleşmiş bir milli baskının altında iki kat ezilmektedir. Bu yüzden, milli meselede Türk egemen sınıflarının zulmünün ajitasyonunu yapmak özellikle egemen ulus devrimcilerinin görevidir. D. G.]

DİPNOT:

(x) "Gençliğin Devrimci Eminin Birliği İçin" genel balığı altında 5 tane broşür yayınladığımızı biliyorsunuzdur. Bu bütümde yazdıklarımız, ayrıntılı olarak bu broşürlerde ve özel olarak "Gençliğin örgütlenmesi ve Mücadelesi Üzerine" adlı 5. broşürümüzde yazdıklarımızın bir özeti'dir.

12 MART DEV-GENÇ ve TIP

Ülkemizin yakın geçmişinde bir açığı faşist diktatörlük uygulaması olarak yaşanan dönemin başlangıcı olan 12 Mart Muhtırasının 5. senesinde "12 MART Olayı" üzerine gerek burjuva basında gerekse "sol" basında çeşitli görüş ve değerlendirmeler, çözümlenmeler ileri sürüldü. Bu görüşler ve tahiller hakkında gerçeği söyleyenecek çok şey var. Ama biz burada bu konu üzerinde uzun uzun duracak değiliz. Devrimcilerin 5 yıl önceki yaklaşımlarının hala bu konudaki en doğru yaklaşım olduğunu söylemekle yetineceğiz.

Bizim burada üzerinde durmak ve açığa çıkarmak istediğimiz konu ülkemiz "sol"unda bazı çevreler ve bir kısım aydınlar tarafından zaman zaman atılan "Dev-Genç'in 12 Mart'ta desteklediği" yolundaki iddialardır.

Çoğu zaman maksatlı olarak; ülkemiz "sol"unun gelişme sürecinde devrimci bir evre olan Dev-Genç hareketini karalamaya, revizyonist görüşlere güç kazandırmaya amaçlı ve bazende kulaklanılmaya çalışılarak ortaya atılan bu iddialar karşısında gerçeği ortaya koymak - gerçeği maksatlı iddiaları ortaya atılanlar için hiçbir anlam ifade etmeyecektir ama yine de - bugün gereklidir.

Dev-Genç'in 12 Mart'ta desteklediği iddialarının kaynağını 14 Mart tarihli Cumhuriyet gazetesinin bir manşet haberi oluşturmaktadır. "Devrimci kuruluşları tutumu (12 Mart'ta destekliyor)" şeklindeki manşet-haber. Gerçekte ne Dev Genç 12 Mart'ta destekleyen bir bildiri yayınlamış ne de böyle bir bildiriye imza atmıştır.

Olayların gelişmesi aynen şöyledir: 12 Mart Muhtırasının rayodan okunduğu gün akşam bazı devrimci - demokratik - kuruluşlar arasında bir ortak toplantı düzenlenmiştir. Daha önceleri de bu türden ortak toplantılar, Demokratik Güçbirliği toplantıları şeklinde sürdürülmüştür.

DEV-GENÇ'İN KOMUTANLARIN MUHTIRASININ HEMEN ARKASINDAN YAYINLADIĞI BİLDİRİ

İşçiler, Köylüler, Gençler, Yurtsever Askerler, Bütün Halkımız!

Devrimci gençliğin Amerikan emperyalizmine ve yeni köpeklerin karşı yürüttüğü amansız mücadele her geçen gün etkisini göstermektedir.

Gençliğin yaktığı ateş, giderek işçi ve köylü kitlelerini de sarmış, işçilerin ve köylülerin ekonomik ve demokratik mücadeleleri görülmemiş biçimde artmıştır.

Emperyalizm döneminde zaten var olan buhran, gençlik, işçi, köylü hareketleriyle giderek daha da derinleşmiştir.

Kendi aralarında çeşitli menfaat gruplarına bölünen hakim sınıflar, ülkeyi yönetemez hale gelmişler, kendi yaptıkları kanunları çiğneyerek her türlü zor metodlarına başvurmayaya başlamışlar; örgütledikleri resmi ve sivil güçleriyle devrimci gençleri, işçileri, köylüleri öldürmeye, hapisanelere doldurmaya, üniversiteleri polis karakolları haline

nhuriyet

Kurucu: TENCER NARİ
Yazın Müdürü: İsmail Hakkı Uzun
14 Mart Pazartesi 1976

DEVİRCİ GENÇLİK / SAYI 7 / 19 NİSAN 1976
KRIEV'DEKİ ADAM
BERNARD MALAMUR
Yazın Müdürü: İsmail Hakkı Uzun
14 Mart Pazartesi 1976

Devrimci kuruluşlar, tutumu destekliyor

MFG: Oda görüşleri yerine getirilmelidir

Komutanların muhtırası ve demirel hükümetinin istifası hakkındaki görüşlerimiz:

Emperyalizmin egemenliğindeki iktidarı kırdılar tarafında çeyrek yüzyıldır uygulanılan ordü parlamentacılıkla yolsuz ve çözümlenmiş olan ülkemiz için bir çeyrek ve diğer yandan, bunların için diğer çeyrek olarak bizler de kendimizi ifade etmeye çalışıyoruz. Bu bunların amaçları olarak belirleyebiliriz. Bu bunların amaçları olarak belirleyebiliriz. Bu bunların amaçları olarak belirleyebiliriz. Bu bunların amaçları olarak belirleyebiliriz.

Bir Oda'nın "Doktorcu" olarak bilinen başkanı ve TÖS'ün o zamanki TIP eğilimli başkanı da Dev-Genç'in tavırna karşı çıkarak muhtıraya karşı çıkılmaması görüşünü ileri sürmüştür.

12 Mart günü toplantıya katılan kuruluş temsilcileri arasında başlıca 3 görüş ortaya çıkmıştır. Bir görüş 12 Mart'ta ileri-geri devrimci bir hareket olduğunu, desteklemek gerektiğini savunmuştur.

Dev-Genç temsilcisi ve Mimarlar Odası temsilcisi bu görüşe kesin karşı çıkmıştır ve muhtıraya karşı çıkılması görüşünü savunmuştur. Dev-Genç temsilcisi

si destekleme şeklindeki bir bildiriye imza atmayacaklarını ve kendi görüşlerine bağlı olarak bir bildiriyle açıklayacağını söylemiştir.

Bir Oda'nın "Doktorcu" olarak bilinen başkanı ve TÖS'ün o zamanki TIP eğilimli başkanı da Dev-Genç'in tavırna karşı çıkarak muhtıraya karşı çıkılmaması görüşünü ileri sürmüştür.

gerçekleştirilmesi, emekçi halkımızın aldığı ve alınacağı altın temel reformların yapılması ve insanın insana kul olmaması yani bir toplumsal düzenin kurulmasıyla mümkündür. Burada yeniden emperyalizmin kutupuna düşmemek için, atılacak her devrimci adımda başlıca dayanışmanın emekçi halkımız olduğu hiçbir zaman güden uzak tutulmamalıdır. Önemli birleşim ve örgütlenme yöntemleri bütün anti-demokratik güçleri kaldırılmalı, devrimci gençlik, devrimci meslek örgütlerinin ve devrimci sendikaların varlığı birer güvence olarak kabul edilmelidir. Bu yoldaki bütün devrimci girişimler, halkımızın temel isteklerinin gerçekleştirilmesi için şimdiye kadar verdiğimiz mücadelemizin doğal bir uzantısı olarak desteklenecek, korunacak ve sürdürülecektir.

- TÜRKİYE ÖĞRETMENLER SENDİKASI (T.O.S.)
DEVİRCİ AVUKATLAR DERNEĞİ
HARITA VE KADASTRO MÜHENDİSLERİ ODASI
TÜRKİYE MİLLİ GENÇLİK TEŞKİLATI
TETKİK PERSONEL SENDİKASI (T.E.S.E.)
ÜNİVERSİTE ASİSTANLARI SENDİKASI (Ü.A.S.)
MİMARLAR ODASI
TÜRK HUKUK KURUMU
ELEKTİRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
O.D.U. FAZANLARI CEMİYETİ
TÜRKİYE DEVİRCİ GENÇLİK FEDERASYONU (DEV-GENÇ)
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI
TÜRKİYE ORMAN YUKTEK MÜHENDİSLERİ ODASI

ta ne karşı çıkmaya ne de destekleme anlamına gelemez. Alttı fotokopisi görülen bildirinin ortak olarak yayınlaması kararlaştırılmıştır. (1) Muhtıra karşısında muğlak bir ifade taşıyan bu bildiriye 12 Mart Muhtırasının (ve Erim hükümetini) sıkıyönetime kadar destekleyen İhan Selçuk yönetimindeki Cumhuriyet gazetesi destekleme olarak yayınlamıştır.

DEVAMI 14. SAYFADA.

(Bayraktar Sayfa 1'de)

tabika yınamaya başlamıştır. Genel Kurmay Başkanının ve Ordu Komutanlarının verdiği muhtıra sonucunda, ypranın sağcı Demirel hükümeti istifa ettirilmiş ve böylece radikal subayların hareketi bir süre daha ertelenmiştir. Amerikan emperyalizmi oynadığı oyunda zaman kazanma stratejisine sahip olmuştur.

Anti-emperyalist mücadelesini sürdüren ve olayların gelişmesini dikkatle izleyen devrimci gençlik, ancak şu şartlar yerine getirildiği takdirde ordudan gelecek her ıncı hareketi sonuna kadar desteklemeye hazır. Devrimci gençlik, bütün yurtseverleri bu ilkelere uğruna sonuna kadar mücadeleye çağırır.

- 1 - Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki bütün tesislerine derhal el konulmalı, itidil anlaşmaları feshedilmeli ve Nato'dan çıkılmalıdır.
- 2 - Bütün yabancı sermaye, dış ticaret ve bankalar derhal millileştirilmelidir.
- 3 - Ağaların elindeki bütün topraklar derhal yoksul köylülere dağıtılmalıdır.
- 4 - İşçilerin üzerindeki bütün baslıklar derhal kaldırılmalı ve genel grev hakkı tanınmalıdır.
- 5 - İşsizliğe, pahalılığa, konut problemine acil çareler bulunmalı; gelir dağılımı adaletli bir şekilde sokulmalı; sanaşlyeme yolunda ciddi adımlar atılmalıdır.
- 6 - Bugüne kadar devrimci gençlere, işçilere ve köylülere karşı işlenen cinayetler ve yapılan zulümler derhal durdurulmalı ve bunların hesabı sorulmalıdır.
- 7 - Toplum polisi teşkilatı ve bütün faşist kuruluşlar derhal dağıtılmalıdır.
- 8 - Ceza kanunundaki 141. ve 142. maddeler kaldırılmalı ve derhal bir genel af çıkarılmalıdır.

9 - Doğu'da yoksul Kürt köylüleri üzerindeki zulme, hakim sınıfları ve emperyalistlerin uyguladığı sövme ırkçı politikaya, astımlyayona son verilmelidir. (Ancak böyle bir politika bütün Türkiye halkını emperyalizme karşı güçlendirir. Emperyalizmi istediği, Doğu halkını baskıların artırılması ve göçün ırkçı politikaların giddetle uygulan-

mandır. Böylece onlar, Türkiye Halkını birbirine öldürmek, bölmek ve sömürdükleri düzenleri kolayca sürdürebileceklerdir. Türkiye halkını emperyalizme ve gerçliğe karşı birleştirici ve emperyalizmin oynadığı hucuzca politika, zulmü ve baskıyı durdurun, güven olmayan politikadır.)

10 - Emperyalizme karşı mücadele veren mazlum dünya halklarının yanında yer alınmalıdır.

11 - Sosyalistlerin işçi ve köylü kitlelerini devrimci bir ruhla örgütlemesine herhangi bir şekilde karşı çıkılmamalı; hiçbir devrimci örgütün varlığına dokunulmamalıdır.

Devrimci gençlik, ancak bu kısaca sayılanaya çağrılan şartlar yerine getirildiği takdirde hareketin anti-emperyalist ve demokratik yönde geliştiğine inandır ve onu sonuna kadar destekler. Devrimci gençlik, Türkiye'nin gerçek kurtuluşunun işçilerin, köylülerin, gençlerin, devrimci askerlerin ve bütün somutlula halk kitlelerinin ortak ve zor bir mücadelesi sonucu gerçekleşeceğine inanır.

Devrimci gençlik, her şart altında, esdüden beri verdiği amansız anti-emperyalist mücadelesini sürdürmeye kararlı ve hazırdır.

YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN, GENÇLERİN VE BÜTÜN YURTSEVERLERİN ANTI-EMPERYALİST MÜCADELESİ! YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ EMPERYALİZME KARŞI VERDİKLERİ HALK SAVAŞLARI!

Anti-Faşist Mücadelede Hatalarımızı Düzeltelim.

● ADMMA VE YO'DAKİ FAŞİST İSGALE KARŞI MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM. OKULU FAŞİSTLERE TERKETMİYELİM. SAMİ OVALIOĞLU BU KAVGADA VURULARAK DÜŞTÜ. MÜCADELESİNİ BIRAKTIĞI YERDEN SÜRDÜRELİM.

Geçtiğimiz günlerde, tüm ülkede yaygınlaşan azgın faşist saldırıların bu öğrenciyle ADMMA'da karşılaştık. Okulun; yönetici, polis birliğinde sayıları 50 yi geçmeyen komando bozuntusu tarafından işgal edilmesi sonucu, 17500 öğrencinin öğrenim hakkı ellerinden alındı.

Sene başından beri en ufak bir olay karşısında, okulu haftalarca kapatan yönetim, (6 aylık eğitim süreci boyunca okul ancak 4 hafta açık bırakıldı) Sami Ovalioğlu'nun katledilmesi ve bu arada iki PTT işçisinin ve çok sayıda arkadaşımızın yaralanmasına, sessiz kalmakla ve bu işgale hizmet etmektedir.

Öğrencisinin büyük bir çoğunluğunun Anti-Faşist olduğu ADMMA — YO Nasil bu duruma düştü.

Anti-faşist öğrenci kitlesine sahip ADMMA'daki bu gelişmeler, bu güne kadar uygulanan mücadele programının gözden geçirilmesinin gerekliliğini göstermektedir.

Anti-faşist mücadeleden ne anlaşılmalıydı? Bunun taktik ve stratejik hedefleri neler olmalıydı? Anti-faşist, anti-emperyalist, yurtseverler arasındaki ilişkilerde ne yanlışlıklar vardı? İdeolojik pro-

paganda ve ajitasyonda - örgütlenmedeki hatalar neydi?

Anti-faşist mücadele içinde bulunulan konuda bir kaç bilinçli hain dışında en geniş öğrenci kitlesine faşizmin teşhirini gerektiren bilinçli faşist militanlar ile sempatanları arasında fark gözetmek sonucu faşist sempatanlarının da kadrolaşmaya itilmesine sebep olundu. Bu da her şeyi ak ve kara diye belirleyen bir düşüncenin sonucuydu.

Anti-faşist mücadelenin sadece faşist komando bozuntularına karşı bir mücadele olarak anlaşılması anti-faşist mücadelenin çok yönlülüğünün kavranamaması ideolojisinin vahşetiyle ve yalancılığı ile teşhirinin pratikte ihmal edilmesi mücadelenin belli başlı eksiklikleriydi.

Bütün bunların yanı sıra kitlenin anti-faşist anti-emperyalist bilincinin yükseltilmemesi ve bu doğrultuda örgütlenmenin sağlanması yerine dar, bütün tartışmaların sürekli olarak "Sovyet Sosyal Emperyalizmi" sınırlarına kapatılarak kitlenin ideolojik tartışmalardan soğutulması ve en geniş kitle katılımının engellenmesi sonucunu doğurdu. Böylece zorlamalarla yaratılan bu "tehlikenin" ön plana çıkartılması sonucu gerçek tehlikenin (faşizmin) gözardı edilmesine sebep oldu. Kitlelere yanlış hedefler gösterilerek, hedef şaşırtıldı.

12 mart faşizminin karanlığında, faşist zorbalara saldırılarını ADMMA'da başarıyla göğüsleyebilen az sayıdaki devrimci arkadaşlarımız, daha sonra 1973 seçimlerinden itibaren gelişen nisbi "de-

mokratik" ortamda ADMMYO Öğrenci Derneği altında ilk örgütlenme çabalarına giriştiler.

Bu örgütlenme adımları, mücadelenin geniş kitle katılımını sağlayamamasına rağmen belirli başarılar sağlayabilmiş ve faşist saldırılar kararı bir şekil de püskürtülmüştür. Geçen sene, öğrencilerin akademik ve demokratik talepleri doğrultusunda yapılan boykota katılım beklenenlerin çok üstündeydi. Fakat bu katılım, daha önce belirttiğimiz yanlış ve eksik uygulamalar sonucu sağlam bir örgütlenmeye dönüştürülemedi. Hele mücadelenin başarıyla sonuçlanmasından sonra gelen nisbi durgunluk ortamı, örgütlenmenin tekrar gözden geçirilmesi ve eksikliklerin giderilmesi için kullanılacağına, bütün bunlar ihmal edilmiş ve örgütlenmenin sağlanmasını gözardı edilmiştir.

Mücadelenin istenilen anlamda gelişmesinde engeller teşkil eden bu durumu daha önceleri tespit edip eksiklerin giderilmesi ve örgütlenme konusunda getirilen çeşitli önermeler, belirli başarıların bize verdiği rahat ortamında göz önüne alınmadı. Birde buna grupsal çıkarların eklenmesiyle genel olarak örgütlenme meselesinin geniş boyutlarıyla gündeme getirilmesine engel olundu. Aslında, kendisini "devrimci" mualefet olarak adlandırılan arkadaşların, gençliğin örgütlenmesi ve eylem programı üzerinde belirli bir düşüncelerinin olmaması veya çok yanlış ve tutarsız önermeleri örgütlenme sorununun çözümüne en büyük engeli oluşturuyordu. Bizimde bu yanlış düşünceleri, ADMMA özelinde yeterince teşhir edemedimiz, hataların sürüp gitmesine sebep oldu.

Bugün Önümüzdeki Sorunların Aşılabilmesi, Alışılmış Eylem Metodları Gözden Geçirilmesi gerekli kılmaktadır.

Son boykot -sınavlara girmeme eylemi- sonuçlarıyla ele alındığında, bizlere ne kazandırdı?

Evet, arkadaşlarımız sınavlara girmeme eylemine; eylemin akademik ve demokratik içeriğinin açık olarak sonuçlarıyla ortaya konmamasına rağmen katıldılar. Bu anlamda boykot başarılı idi. Fakat boykot kitle çalışmalarının bir aracı olarak -kitle bilincini yükseltici seminerlerin, toplantıların düzenlenmesi- kullanılmadı. Objektif olarak kullanma, bunların yapılabilme olanakları da yoktu. Sonuç olarak boykot bir anlamda okulun faşistlere terk edilmesi oldu.

Bu da bize gösteriyor ki tek başına boykot günümüz koşullarında yeterli bir mücadele aracı olamıyor.

Mücadelemize Yeni Boyutlar Kazandıralım.

Geçirdiğimiz günlerin deneyleri bize göstermiştir ki bundan sonraki uygulayacağımız eylem metodları kesinlikle okulun terk edilmesine götürmemelidir bizi. Şu anda tüm çabamız okulumuzdaki faşist işgale karşı yaygın kitle çalışmalarıyla beraber faşist işgalin kaldırılmasına yönelmelidir. Bu da en kısa zamanda bütün anti-faşist güçlerin ortak eylem platformunda örgütlenmesiyle mümkündür. Ve bu güçlerin yetenekleri doğrultusunda etken hale getirilmesi temel kavgudur.

Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu (KÖGEF) Kuruldu.

TÜRKİYELİ DEVRİMCİ KARDEŞLERİYLE OMUZOMUZA SAVAŞAN KIBRISLI DEVRİMCİLER BİR ŞEHİT DAHA VERDİ.

FAŞİST KIBRIS YÖNETİMİ, MEHMET ÖMER ARKADAŞIN CENAZE TÖRENİNE KATILAN KİTLELERDEN KORKARAK; BOYKOTA GİDİLMESİNE ENGEL OLMAK AMACIYLA KIBRISTAKİ BÜTÜN LİSELERİ KAPATTI.

Yüksek öğrenim gençliğinin örgütlü mücadelesi her geçen gün yeni boyutlar kazanmakta, örgütlenmesini pekiştirmektedir. Öğrenci gençliğin demokratik kitle örgütlerinin kurulması; en geniş öğrenci kesimini kucaklayıp ekonomik-demokratik özelemleri doğrultusunda yönlendirmesi; anti-faşist, anti-emperyalist mücadele yolunda gençliği birleştirici görevini başarı ile sürdürmesi; gençliğin Kıbrıs halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yerini almasını sağlayıcı çalışmaları; Kıbrıs Türk toplumunun içerisinde yaşadığı bozuk ekonomik düzene ve her türlü faşist baskıya karşı mücadelede gençliğin, emekçilerin yanında yer almasını gerçekleştirici eylemlerinde bir adım daha atıldı. Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu (KÖGEF) kuruldu.

Mehmet Ömer Kardeşimizin Mücadelesi Bizlere Örnek Olsun.

Faşist terörün alabildiğine yoğunlaştığı şu günlerde, tüm ilerici-devrimci güçler anti-faşist mücadelede omuz omuza vermek gerektiğinin bilincindedirler. Mehmet arkadaşta bu kavgada Türkiyeli kardeşleriyle omuz omuza savaşırken pusuya düşürülerek öldürüldü.

Son bir yıl içinde faşistlerce öldürülen onlarca yurtsever arasında iki de Kıbrıslı kardeşimiz vardı; Özer Elmas ve Mehmet Ömer.

Yüksek Öğrenim gençliğinin halkının yanındaki mücadelesini kırmak amacıyla Kıbrıs'tan destek gören bu cinayetler genel faşist saldırıların bir parçasıdır. Özer arkadaşın cenaze töreninde tehditler savuran faşistlerin yayınladıkları "Şikayet etmiyoruz, İhtar Ediyoruz" başlıklı bildirisinin ardından Mehmet arkadaşın öldürülmesi Kıbrıs'taki faşist yuvaların bu cinayetlerdeki rolünü açığa çıkarmaktadır.

Bu cinayetlerin, liselerdeki boykotlarla protesto edilmesi, yapılan cenaze törenlerine binlerce kişinin katılımı faşizme karşı mücadelenin ilk adımlarıdır. Cenaze töreni nedeniyle yeniden boykota gidilmesini engellemek amacıyla liselerin kapatılması, egemen güçlerin bu gelişmelerden ne kadar korktuklarının belgesidir.

Kıbrıs halkının örgütlenmesi günden güne artmakta ve bu da faşist yönetimi kurtarmaktadır. Bütün saldırı ve cinayetler bu korkunun göstergesidir. Ama korkunun ecele faydası yok.

UŞAK'TA BASKI ve TERÖR:

Şubat ayının başlarından beri, Uşak ve çevre illerinde yoğunlaşan faşist baskıların şiddeti artmaktadır. Fakat tüm bu baskılar, Uşak'lı devrimci kardeşlerimizi yolundan alıkoyamayacaktır.

Özellikle, Uşak ve Eşme de -devrimci hareketin güçlendiği, geçmişte (1971 öncesi) aktif kitle eylemlerinin yapıldığı yerlerde- yoğunlaşan baskılar faşizmin sindirme, yıldırma çabalarının tipik bir örneğidir.

19 Şubat günü bir grup faşist, Eşme lisesini basmak istemiş fakat devrimci yiğit liseyi kız ve erkek öğrencilerin aktif karşı koyması sonucu faşistler liseden dışarı atılmışlardır. Bu saldırıdan sonra, lisedeki tüm ilerici-yurtsever öğretmenler liseden sürülmüş (60 öğretmenin 45'i sürülmüştür) ve bu yolla öğrenciler üzerine baskı uygulanmak istenmiştir. Bunun üzerine, 8 mart günü direnişe geçen öğrenciler, faşist yönetime karşı boykot başlamışlardır. 9 martta da orta okulda boykot başladı. Yapılan formüllerde, öğrenciler, okula gelen polisi "polis-jandarma değil, öğretmen istiyoruz" sloganlarıyla karşılamışlardır.

UŞAK'TA HALK ÖLKÜ OCAKLARI BAŞKANINI SİLAHLI YAKALADI.

Uşak'ta faşistler Öğretmen lisesine saldırmışlar fakat kitlenin kararlı direnişi sonucunda geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Bu sırada çiftle silahla halka gözdağı vermek isteyen Ölkü ocakları başkanı halk tarafından yakalanmıştır. Aynı gün polis halka saldırarak 7 kişiyi gözaltına almış, karakolda dayak atmışlardır. DEVRİMCİ GENÇLİK dergisini satan ve okuyan arkadaşlarımız karakola çekilmiş, LİSE-DER'in kuruluş çalışmalarını yürüten Uşak'lı devrimci kardeşlerimizde karakola götürülmüş ve dövülmüştür. Polis, baskı ve terörü -komando bozuntularının yapmadığı terörü- bu sefer TÖB-DER ve HALKEVİNE yöneltmiş, halkevi kitaplığındaki tüm kitaplara el koymuştur.

Faşist baskılar, civar kasaba ve köylere kadar yayılmıştır. Kılcan Köyü halkı adası jandarmalar tarafından basılmış ve halk tehdit edilmiştir. Ulubey ve Sivasslı ilçelerindeki halkevleri faşistler ta-

- FAŞİST SALDIRILAR, EŞME'DE 3 BİN KİŞİNİN KATILDIĞI BİR MİTINGLE PROTTESTO EDİLDİ.
- EŞME ve UŞAK LİSELERİNE SALDIRAN FAŞİSTLER, ÖĞRENCİLERİN KARARLI DİRENİŞİ SONUCUNDA PÜSKÜRTÜLDÜ.
- UŞAK'TA DERGİMİZİN SATIŞINI ENGELLEMeye ÇALIŞAN POLİS, DERGİMİZİ OKUYAN-SATAN DEVRİMCİLERE KARAKOLDA BASKI YAPIYOR.

rafından basılmak istenmiş fakat saldırılar halk tarafından ilçe sınırlarına kadar kovalanmışlardır.

EŞME'DE MİTING!

Bütün bu baskı ve teröre karşı, Eşmeli devrimciler geniş halk kitleleriyle bütünleşerek faşist baskılara karşı bir protesto yürüyüşü düzenlediler. Miting için yapılan bütün başvurular cevapsız kalmış ancak 600 metrelik bir sessiz yürüyüşe izin verilmiştir. Mitingi, Eşme'den bize bir mektup yollayan arkadaşımız şöyle anlatıyor;

"18 mart perşembe günü saat 11'de yürüyüş başlayacaktı. Bizler saat 10'da halk evinden çıktık, önce seyirci olan halk

sonradan konvoyla katılmaya başladı, bu arada bizim arkadaşlar yürüyüşe anne ve babalarını getirmişlerdi. Halk kadınlarında katıldığını görünce daha fazla katıldı. Kadınların konvoyu 300 kişi oldu, erkeklerinki ise 2000 kişi kadardı.

Bu sırada Ortaokulların boykotu kırıldığı için onlar okuldaki. Sabahleyin okula giren öğrencilerin üzerine kapılar kilitlenerek, tenefüse bile çıkmaları engellenmiş, bu nedenle onlar mitinge katılamadılar. Veliler sıra olurken karşıdaki merdivenlerin yanından 50'şer kişilik konvoylar halinde polisler çocuk bahçesine geldi, bu arada iki konvoy asker cemseleriyle miting alanına geldiler. Uşak'taki tüm polisler (bekçilerde dahil) Eşme'ye getirilmişti.

Yürüyüş başladı, önde kadınlar, arkada erkekler yürüyor, bu arada bizimle yürüyüşe katılmayan fakat demir yolunun ortan bizimle beraber yürüyen halk üç-dört bin vardı. Yürüyüş sebze pazarının içinde lokantanın yanında tamamlandı. (Kaymakam Atatürk büstünün olduğu alanda mitinge izin vermediği için burada yapılıyor.) Miting sırasında, sebze pazarında 8-10 bin kişi arasında bir kalabalık vardı. Dışardan sadece güneşliler geldi, zaten biz dışardan gelinmesini istememiştik.

Bu gelişmeler sonucunda okulun faşist yöneticileri istifa edip ayrıldılar."

SAMSUN'DA HEMŞİRELERE YAPILAN BASKILAR YOĞUNLAŞIYOR.

Bizler Samsun Akıl ve Sınır Hastahanesinde çalışan hemşireleriz.

Hastahanemizde Baştabib Burhanettin Arslanoğlu için soruşturmaya gelen Başmüfettiş Arslan Topcuoğlu'nun 17.3.1976 tarihinde gittiği günden beri, yasa dışı, özgürlük ve haklarımızı çiğneyen baskılar daha da yoğunlaşmıştır.

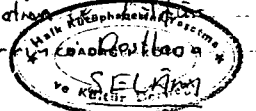
Bu baskılar karşısında başhemşire ve başhemşire muavini istifa etmiştir. Hiç birimiz bu baskılar altında başhemşirelik yapmak istemiyoruz. Hastahanemiz halen başhemşiresizdir.

Başhekim Burhanettin Arslanoğlu servistelerde viziteler sırasında "Siz benim aleyhime konuşunuz, sizlerin hakkından geleceğim, ananızdan emdiğiniz sütu burnunuzdan getireceğim" ve daha ileri giderek "Bundan sonra tabancalarım konuşacak" diyerek can güvenliğimizi tehdit etmeye başlamışlardır...

Samsun Akıl ve Sınır hastahanesinde çalışan 12 Hemşirenin İmzasıyla.

TÜTÜN ÜRETİCİLERİNİN PARALARI ÖDENMİYOR

Biz tütün üreticisi olarak tekelleştim Etdipinje tütünün Haha parasını Alamadık Sarıgül kazasının Dadağlı köyü Qindarlı köyü Alemşahlı köyü Kızılcukur köyü Karacalı köyü dera tan 35 gün oldu Tütünstekele teslim edeli biz tekele para diye Varınca Devletın parası yokmuş ve bizler üretici olarak bankadan ve kooperatifden Aldığımız paranın faizi hiç durmadan üzerine yükleniyor borçlarımızda gildikçe artıyor Bu yazıyı yazmamın sebebi devrimci gençlik dergisinde bizlere de yer verilmesini ve bütün devrimci Arkadaşlarımızın bizim bu Zulümüze duymalarını Dadağlı köyü Halkı ve Halk Kütüphanesini yazdım Derneği Yönetim Kurulu olarak der...

Diyarbakır Lisesi kapatıldı.

● DIYARBAKIR'DA YAPILAN MİTINGTE FAŞİZM LANETLENDİ.

● DIYARBAKIR LİSESİNİ KONTROL ALTINA ALAMAYAN FAŞİSTLER, LİSEYİ SÜRESİZ KAPATTIRDILAR.

Geçtiğimiz ay içinde, tüm yurta yaygınlaşan faşist saldırıları protesto eden binlerce yurtsever "KahrOLSun Faşizm", "KahrOLSun Sömürgecilik-İrkçilik", "Jenosite Hayır" sloganlarını haykırarak, faşizmi lanetlediler.

DIYARBAKIR LİSESİ KAPATILDI.

Diyarbakır içinde tutunamayan, faşist komando bozuntuları, son olarak Diyarbakır lisesine sızarak, (faşist yeni öğretmenlerin tayin edilmesi yoluyla) çalışma ortamı oluşturmaya çalışıyorlar.

Faşistlerin bu çabalarında, öğrenciler tarafından boşa çıkartılmıştır.

Bu konuda bize mektup yazan bir arkadaşımız gelişmeleri şöyle anlatıyor;

Sömestreden sonra okulun açılmasıyla birlikte, Diyarbakır'ın önde gelen faşistlerinden olan Bakır Budak okulumuza müdür tayin edildi. Devrimci öğrenciler olarak bunu protesto ettik ve aşğıdaki istekler doğrultusunda boykot'a başladık:

1) Okulda faşizan hareketler olmayacak, öğrencilere hiçbir şekilde baskılar yapılmayacak.

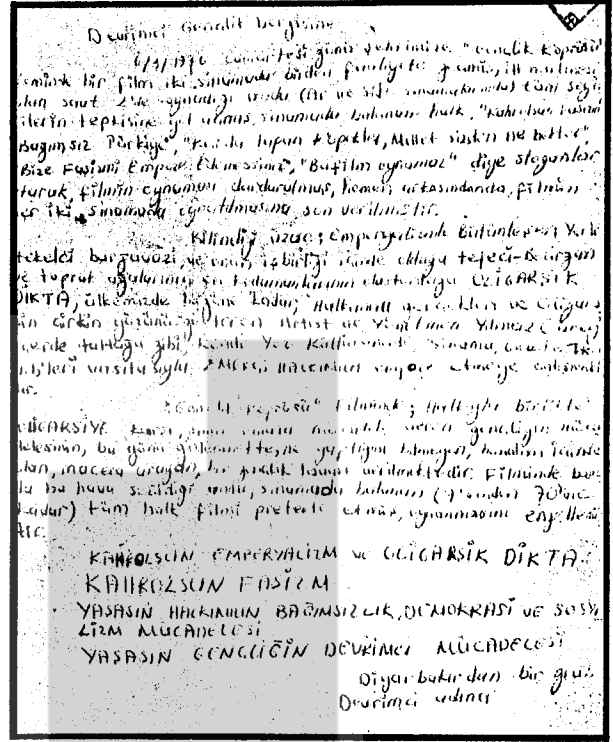
2) Okula faşist hiçbir hoca alınmayacak
3) Boykot nedeniyle hiçbir öğrenci cezalandırılmayacak.

Şartlarımızın kabul edilmesi üzerine, boykot kesildi ve derslere başlandı.

Bir süre sonra, okula yeni alınacak işçilerden rüşvet alan iki faşist öğretmeni protesto etmek için, boykot'a başladık. Bu arada, okula stajyer olarak gelen faşist öğretmen Ahmet Korkmaz (Ülkü Bir'in başkanıdır), öğrencilere "Pis Kurdolar", "Komünistler Moskova'ya gidin", "Ermeni tohumları" gibi laflar edince; şiddetle tepki görmüş ve önce okul idaresine kaçmış oradanda pence-reden kaçmak zorunda kalmıştır.

Bütün bu gelişmeler karşısında, Milli eğitim müdürlüğü okulu süresiz olarak kapatmıştır.

Okulun açılmasını isteyen biz devrimci öğrenciler, rüşvet alan öğretmenlerle, faşist müdürün istifalarını istiyoruz. Bur- lar yerine getirilmediği süre direnişimiz devam edecektir.

Doğu'daki baskı ve zulüm mücadelemizi durduramayacaktır

● VAN DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİNİN ÇALIŞMALARI ENGELLENİYOR.

● AĞRI KÜLTÜR DERNEĞİNE SALDIRAN FAŞİSTLERİN OYUNLARI BOŞA ÇIKTI.

Faşizm, her yerde iğrenç yüzünü ortaya çıkartıyor. Baskı terör ve katliamlara başvurarak kitleleri sindirmek ve buna dayanarak kendisine kitle tabanı yaratmaya çalışıyor. Bunun son örnekleri devrimci mücadelenin gelişmeye başladığı, devrimci gençlerin yeni yeni örgütlenmeye başladığı yerlerden biri olan Van'da da görüyoruz.

Bu konuda bize mektup yollayan bir grup devrimci arkadaşımız son gelişmeleri şöyle açıklıyorlar;

"M.C. İktidarının başa geçmesiyle yoğunlaşan bu faşist baskı ve oyunların ilk halkası 1000'e yakın öğrencisi bulunan Ernis İlk Öğretmen okulunda oynanmıştır. Türlü baskı ve zorbalıklarla 100'e

yakın öğrenci okuldan uzaklaştırılmış ve burası faşistlerin yuvalandığı bir kampa dönüştürülmüştür. Öteyandan, ilimizdeki ilericî-yurtsever öğretmenler sürülerek yerlerine faşist öğretmenler tayin edilmeye başlanmış ve bu yolla faşist baskılar arttırılmıştır.

Bu gelişmeler üzerine bir protesto gösterisi düzenliyen öğrencilerin üzerine, baskı-kuvvetlerle karşı karşıya bırakılması istenen faşist komando bozuntuları polis desteğinde saldırıya kalkışmışlardır...

Elbette bunu yapanlar, Van'daki devrimci gençliğin örgütsüz, dağılık olusundan yararlanmakta, yerli halkın çoğunluğunun Kürt olduğu bu ilde "sabrımız taşıyor,

tepenize inmemiz yakındır", gibi tehditler savuran bildiriler dağıtmaktadırlar. Ama, bu oligarşinin kudurmuş paralı köpekleri şunu iyi bilsinlerki, ne baskı, ne terör, ne işkence, bizi mücadelemizden döndüremeyecektir.

Van gençliğine ve tüm ülke gençliğine düşen acil görev, en kısa sürede anti-faşist cephede örgütlü bir güçbirliğini oluşturmak ve faşizme karşı aktif mücadeleyi örgütlemektir."

Ağrı Kültür Derneği'ne saldırılar artıyor.

1.3.1976 günü Ülkü ocaklarına bağlı satılmış faşistler dernek binalarının yakıl-

masını iddia ederek devrimci-demokrat ve ilericilere saldırıya kalkışmışlardır. Saldırıların AK-DER'e yönelen faşistler, halkın tepkisiyle karşılaşmışlardır. Faşistlere para ve yer temin ederek yardım eden eski belediye başkanlarından, Cevdet Elçi'de "solcuların Kur'an yakırları" ve "Camiye dinamit atacaklar" söylentilerini yayarak halkı devrimcilerle karşı kıskırtmaya çalıştıysada, halkımız kendi evlatlarına sahip çıkmıştır.

DEVİRİMCİ GENÇLİK GÖREV BAŞINA!

SAYFA 9'DAN DEVAM.

5- Demokratik merkezîyetçilik.

Yönetici ve yürütücü organların seçiminin demokratik olacağı açıktır. Önemli olan kararların alınmasının demokratik olmasıdır. Yani önemli kararlarda alt örgütlerin görüşleri alınmalıdır. Alt örgütlerin önerilerinin üste ulaşması ve dikkate alınması sağlanmalıdır. Ama bir kez karar alındı mı bütün alt örgütler, varsa eleştirilerini saklı tutarak, federasyon merkezinin direktiflerini hemen, eksiksiz uygulamalıdır. Tüzüğün işletilmesi, disiplin de bu ilkenin içindedir. Bu ilkenin doğru işleyebilmesi için eleştiri-özeleştiri mekanizmasının sonuna dek çalıştırılması gerekir.

6- Geçmişin mirasına sahip çıkmak.

Burada sahip olunacak miras, gençliğin geçmişteki devrimci mücadelesinin zamanımıza bıraktığı deneylerdir. Ama sadece doğrulara sahip çıkmak olmaz. Onları da biz yaptığımızı göre yanlışlara da sahip çıkacağız. Ama aynı yanlışları bir daha yapmamaya çalışmalıyız. Geçmiş sünger çekenlere, çamur atanlara karşı da amansız bir mücadele vermeliyiz. Çünkü federasyon bu geçmiş üzerinde yükselerek, hareketin helozonik gelişimini sürdürecektir. Ve bu gelişimi hiç bir "Provokasyon" durduramayacaktır.

7- Merkezin teklifi.

Bunun için emekçi gençlik, öğrenci gençlik ve çeşitli milliyetlerden olan gençler tek bir merkez çevresinde örgütlenmelidir. Başka bir deyimle bölgesel ve mahalli dernekler, yüksek öğrenim dernekleri tek bir federasyon oluşturmalıdır. Bu ilke "gençliğin en küçük birimlerine dek örgütlenmesi" görüşü ışığında yorumlanmalıdır. İşçi gençlik, köylü gençlik, öğrenci gençlik, küçük birimlere gidildikçe ayrı ayrı örgütlenmeli ama merkeze doğru gidildikçe birleşmeli, tek merkez olmalıdır.

8- Halktan soyutlanmamak.

Gençlik hareketinin, halkın desteğini kazanarak, daha güçlü olabilmesi ve ülke çapındaki Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin başarıya ulaşabilmesi için bütün halk kesimlerinin ayrı ayrı yürüttükleri mücadelelerin ve gençliğin mücadelesinin birlik ve dayanışma içinde yürütülmesi gerekir. Federasyon bunu sağlamak için öteki halk kesimlerinin ilerici mücadelelerini aktif bir şekilde desteklemelidir. Sendika, Oda, Kooperatif v.b. demokratik örgütlerle yakın ilişkilerin içerisinde olmalıdır. Çünkü kurtuluş halkla birlikte olacaktır.

9- Dünya gençliği ile dayanışma.

Gençlik, bütün ülkelerde sömürü, baskı ve zulme karşı mücadele vermektedir. Ortak düşmanımızı yenmek için bütün Dünya gençliği ile sıkı ilişkiler kurmalıyız. Çeşitli ülkelerin gençlik örgütleriyle dayanışmayı sağlamalıyız.

10- Örgütsel bağımsızlık.

Kurulacak Demokratik Gençlik Dernekleri Federasyonu, başlı başına merkezi bir Demokratik örgüt olarak, hiç bir Parti ya da siyasal odağın yan örgütü olmamalıdır. Gençliğin Devrimci inisiyatif bu örgütte egemen olmalıdır. Ama bu devrimci düşünceden bağımsız olmak demek değildir. Yönetim Kademelerinde Sosyalistler bulunmalı, işçi sınıfının doğru dünya görüşü bize yol göstermelidir. Burada dikkat edilecek nokta federasyonun bir parti ya da sosyalist gençlik örgütü gibi çalışmamasıdır.

11- Devrimci görüşün gençliğe egemen olması için çalışmak.

Bu devrimci teorik eğitim, ideolojik çalışma ve efendice yapılacak (kavgaya dökülmeden) siyasal tartışmalar ile olabilir. Federasyon eğitim ve tartışmaların, kitap okuma alışkanlığının gençlik içinde yayılması için çalışmalıdır. Böylece yanlış görüşlerin, Burjuva ve küçük burjuva görüşlerin gençliğe egemen olması önlenmelidir.

Merkezleşmenin olabilmesi için bütün örgütler bu ilkelere birleşerek Federasyonu oluşturmalıdır. Bunun dışında grup zihniyetiyle hareket etmek, grup çıkarını düşünmek, kendi grubunun merkeze egemenliğini sağlamak için kendi başına kariyerist bir takım hareketlere girişmek bölücülük, karşı-devrimciliktir. Böyle davrananları tarih ve devrimci gençlik mutlaka mahkûm edecektir.

Şimdi Demokratik gençlik derneklerinin yapacakları: Federasyona engel tüzüük maddelerini düzeltmek ve kongrelerinden federasyon için yetki almaktır. Daha çoğu örgüt kongre yapmadığı için federasyonun kurulmasının zaman almasının yanında, daha bir süre ilkelere anlaşmaya dayalı örgütsel birlik oluşmayabilir. Ama eylemde birlik bunu yaratacaktır, olaylar bizi mutlak örgütsel birliğe götürecektir.

Gençliğin, federasyon oluşuncaya dek ve oluştuktan sonra yapacakları birçok ortak eylem vardır. Bunların başlıcaları şunlardır.

A - Genel

- 1) Anti-demokratik baskılara karşı mücadele,
- 2) Anti-emperyalist eylemler,
- 3) Derneklerin birleşmesi demokratikleşmesi için mücadele,
- a) Siyasete karışmama,
- b) Fakülte ve yüksek okullarda birden fazla dernek kurulmaması,
- c) Liselilerin dernek kuramamaları v.b.

B - Yüksek öğrenim gençliğinin sorunları

- 1) Üniversiteler kanunu ve yönetmelikler
  - a) Belgelene ve disiplin cezaları,
  - b) Dernekçilik seçiminin anti-demokratik olması ve yetkililerinin azlığı
- 2) Yönetime katılma,
- 3) Kapılarda polis bulunması,
- 4) Emperyalizm hizmet eden eğitim,
- 5) Üniversite içinde örgütlenme yasağı,
- 6) Yüksek okullar sorunu,
- 7) Öğrencilerin yurt, kitap, giyecek gibi ekonomik sorunları, kısaca DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE KAVGASI.

Bunlara karşı mücadele ederken reformculuğa düşmemeye dikkat etmeliyiz. Bu reformlar elde edilse bile kurtuluşun sağlanmayacağı bilinmelidir.

devrimci
gençlik

(Gelecek yazımızda, farklı siyasi yoğunlukların bu konuda getirdikleri önerileri irdeleneceğiz ve tespit ettiğimiz ortak doğrulara ve ortak yanlışlara değineceğiz. Sonuç olarak kendimizin federasyonun öz ve biçim olarak kurulmasıyla ilgili somut önerilerimizi anlatacağız.)

12 MART DEV-GENÇ ve TİP

SAYFA 10'DAN DEVAM.

rumlayarak haberi o şekilde vermeyi tercih etmiştir.

İşte bu "gazetecilik olayı" o günden bu yana Dev-Genç'in 12 mart muhtırasını desteklediği şekliyle yolun ve maksatlı haberlere kaynaklık etmiştir. 6 günlük Dev-Genç yönetimi bu haberi tektip etmemekle hata etmiştir. Ama hemen o günlerde kendi görüşlerini bir bildiri ile açıklamıştır. Yanda foto-kopisini yayınladığımız bildiri bütün Türkiye çapında Dev-Genç örgütleri aracılığıyla 10 binlerce basılarak dağıtılmıştır.

12 MART KARŞISINDA TÜRKİYE SOLU.

Şüphesizki gerek demokratik kuruluşların ortak bildirimlerini gerekse 12 mart konusundaki Dev-Genç bildirisini bir çok yarıdan eleştirmek mümkündür ve hatta gereklidir. Mükün olmayan şey bu bildirilere dayanarak ve 12 mart ko-

nusunda hemen o günlerde yayınlanan Kurtuluş gazetesindeki, bugün bile hâlâ konuya en doğru yaklaşım niteliğini taşıyan görüş ve yorum ortada-Dev-Genç'in 12 mart muhtırasını desteklediğini iddia edebilmektedir. (2)

Şüphesiz her önemli olay karşısında olduğu gibi 12 mart karşısındaki tavırlarda birer mihenk taşıdır. Bu tavırlar incelendiği zaman sözde işçi sınıfını temsil ettiğini söyleyen bir çok "sol parti" ve kümelenmeler hakkında çok önemli bilgi ve sonuçlara ulaşılabilir. Bir bütün olarak söyleyebilirizki 12 mart karşısında ülkemiz solunun içindeki burjuva eğilimleri ağır basmıştır. Hem muhtıra karşısında hem de tüm bir dönem boyunca. Sadece 70'lerin içinden filizlenen genç Devrimci hareket hem muhtıra karşısında hem de tüm 12 mart gericiği döneminde onurlu bir sınaı vermiştir. Bu gerçeği; onlarca yiğit devrimcinin kanlarıyla Türkiye topraklarına yazdıkları bu gerçeği bir takım koca-koca dedikoduları ile unutturmak mümkün müdür?

TİP ve 12 MART.

TİP'in yayın organı "Çark-başak"ın üçüncü sayısında şu satırları okuyoruz: "TİP'in 12 mart karşısındaki doğru tavır bugün nedense unutturulmak istenmektedir." Neymiş bu doğru tavır? Bu tavır yine aynı dergiden öğrenelim: "...Oysa işçi sınıfının politik ve ekonomik mücadelesi ve örgütlenmesi, demokratikleşme sürecinin ilerlemesi bakımından (bu) anayasal hak ve özgürlüklerin korunması ilk şarttır. Onun için TİP muhtıra radyodan okunur okunmaz (.....) seçimine gidilmesini talep etti."

İşte 12 mart karşısındaki TİP'in doğru tavır (!) işçi sınıfının politik ve ekonomik mücadelesinin ilk şartını anayasal haklarda gören bu düşünce tabii anayasal haklar ortadan kaldırılınca işçi sınıfının politik mücadelesi verilemeyeceğine göre (!) gidip teslim olmanın başka bir yol bulamayacaktır. Nitekim TİP yöneticilerinin "sıkıyönetimin teslim ol çağrıları radyodan ya-

yınlanır yayınlanmaz" valizlerini alarak Mamak yolunu tutmaları bu bakımdan onların düşüncelerine uyan bir davranıştır. Ama 12 mart karşısındaki bu tavırlarını bir günah gibi saklayacaklarına, temel varlık şartını anayasal haklarda bulan, sıkıyönetim komutanı "kapan" deyince kapanan, "açıl" deyince açılan bir partiyi işçi sınıfı partisi, toplan denince toplanan bir ta-kimeri tavırını da doğru tavır diye bugün devrimcilere yutturmaya kalkıyorlar.

(1) Bildiri yazma komitesinde TÖS, İnşaat Mühendisleri Odası ve DEV-GENÇ temsilcileri yer almıştır.

(2) Yine bu arada bu bildiri olayının yanında bir başka olayı daha aktaralım: Ortak kuruluşlar adına bildiriye kaleme alanlardan İnşaat Mühendisleri Odası temsilcisi, kuruluşların haberi olmaksızın, yetkisi olmadığı halde kuruluşlar adına ortak bir bel-graf çekerek muhtırayı imzalayanlara başarı dilemiştir.

Eğitimin faşistleştirilmesine karşı mücadele... 2

■ İKİ ve ÜÇ YILLIK EĞİTİM ENSTİTÜLERİ FAŞİZME KADRO YETİŞTİREN KURUMLAR HALİNE GETİRİLMEK İSTENİYOR.

■ OLİGARŞİNİN BU PROGRAMININ BOŞA ÇIKARTILMASI, GENİŞ HALK YIGINLARININ, BASKI ve TERÖR KAMPANYASINA KARŞI ÖRGÜTLENEBİLMESİ ve BU TERÖR KAMPANYASINA KARŞI AKTİF BİR ŞEKİLDE KARŞI KONULMASIYLA MÜMKÜNDÜR.

6. Sayımızdaki, yazımızın ilk bölümünde öğretmen okullarında oynanan oyunları açıklamaya çalışırken, oyunun nasıl tezgahlandığını en genel hatlarıyla ortaya koymaya çalıştık. Bu yazımızda da eğitim enstitülerinde, saldırıların sistemli olarak nasıl geliştirildiğini birkaç örnek üzerinde açıklayacağız. Daha sonrada eğitimin faşistleştirilmesi çabasını, gerek özel yönleri gerekse en genel yönleriyle hangi boyutlar içinde ele almamız gerektiği konusundaki görüşlerimizi anlatacağız.

Yurdumuzun, dört bucağından elimize ulaşan raporlarda, eğitim enstitülerindeki oyunlar çok daha geniş biçimde anlatabileceğimiz ayrıntılar var. Ama bu yazının konusu gereği tek tek ayrıntılar üzerinde fazla durmayacağız. Ancak, olayların ve gelişmelerin ayrıntılı yönlerini raporlar ve belgelerle bize gönderen devrimci arkadaşlarımız, gerek olayları daha iyi kavrayabilmemize ve gerekse bütün bu olayların, gelişmelerin en genel değerlendirmelerini yapmamızda bizlere çok yardımcı oldular.

Oligarşi, Öğretmen Okulları ve Yüksek Öğretmen Okullarını faşizmin birer kurumu, eğitimin faşistleştirilmesinde birinci basamak olarak alıp, bu oyunu sahneye koyarken bir yandan da eğitimin faşistleştirilmesinde ikinci basamak olan ve aynı zamanda kendisi için yara olarak gördüğü Eğitim Enstitülerinde birer faşist kurum yapabilmeyi planını tezgahlamaya başladı. Eğitim enstitülerinde gerek demokratik ortamın ağır basması, gerekse öğretmen okulu mezunlarının okuyabildikleri -Y.Ö. Okullarının ayrıcalıklı durumlarını bir yana bırakırsak- tek yüksek okul olması nedeniyle halk çocuklarının ve de bir kısım öğretmenlik -bir kaç yıllık dahi olsa- yapmış olanların bulunması şu durumu doğuruyordu; demokratik tartışma ortamı ile birlikte demokrat düşüncenin gelişebilmesi, ülke sorunlarına yaklaşma, yurtseverlik bilincinin gelişmesi mümkün oluyordu. Nitekim 1967 den itibaren büyük şehirlerde anti-emperyalist gençlik hareketlerinin gelişmesi, anti-emperyalist bilincin yayılması eğitim enstitülerinde etkisini kısa zamanda göstermişti; Eğitimde amerikan etkisine karşı mücadele, barış gönüllülerine karşı çıkma, sağlığa zararlı olduğu raporla tesbit edilmiş amerikan (artığı) yardımlarının imhası biçiminde kendini gösteren eylemler ve hareketler yoğunluk kazanmıştı. Zaten kuruluşlarından bu yana ağırlık kazanmış ve mezunlarının çoğunluğunu demokratlar ve ilericiler teşkil etmişti.

Eğitim enstitülerinin yukarıda kabaca ifade ettiğimiz durumu, oligarşiyi rahatsız ediyordu; eğitimin faşistleştirilmesinde eğitim enstitülerinin 2. basamak olarak ele alınması bu rahatsızlığın nedenini ortaya koyar. Eğitim kurumlarını faşizmin birer kurumu haline getirmek için hazırlanan uzun vadeli programın gerçekleştirilmesinde eğitim enstitülerini büyük bir engel teşkil ediyordu. Örneğin altıncı sayıda yazımızın ilk bölümünde anlatmaya çalıştığımız gibi yüksek öğretmen okulu ile öğretmen okullarında yetiştirilen faşist kadrolar birbirini doğurabiliyordu. Biraz daha açık söylesek yüksek öğretmen okulunda yetiştirilen faşist kadrolar öğretmen okuluna gönderiliyor; ora-

da faşist kadrolar yetiştiriliyor; bunların seçme unsurları ise yüksek öğretmen okullarına gönderiliyordu. Böylelikle periyodik bir gelişme ve birbirini doğurma sağlanabiliyordu. Aynı durum yüksek teknik öğretmen okulu ile sanat okulları arasındaki ilişkide sağlanabiliyor.

Ancak eğitim enstitülerini için böyle bir yapıyı kurmak mümkün değildi. Aynı zamanda oligarşinin elindeki kadrolar eğitim enstitülerinde planın uygulanmasında yeterli değildi. Diğer yandanda eğitim sisteminin akademik sistemi gerektirmesi ama bakanlığa bağlı olarak eğitim yapması bir gelişme doğuruyordu. Ve bu gelişmeden dolayıda öğrenci tabanında akademik-demokratik mücadele kapsamında olan enstitünün akademik olması, özberklik isteği güçlü bir destek kazanıyordu. Bu da enstitülerin faşist kurum haline getirilmelerine engel olucu bir unsur oluyordu.

PROGRAMIN UYGULANMASI-BALIKESİR VE ERZURUM EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDE FAŞİST KADROLARLA.

Planın uygulaması mevzi olarak başlatıldı. İlk önce Balıkesir ve Erzurum eğitim enstitülerinde bütün öğretim kadrosu değiştirilerek faşistler yerleştirildi. Yapılan sözlü sınavlarda yurtseverlerin okula öğrenci olarak alınması engellendi. Öğrenci olanlar ise, baskı, sürgün ve atma yoluyla tasfiye edildi. Diğer eğitim enstitülerinden bazılarına da 12 mart döneminde ve sonraları Y.Ö.O. mezunlarından bazı faşistler yerleştirmeye başladılar. Bir taraftanda okul içinde faşistler örgütlendiriliyordu. M.C Hükümetinin iş başına gelmesiyle planın gerçekleştirilmesi için bütün devlet kurumları harekete geçirildi. Eğitim enstitülerindeki yurtsever, ilericiler, demokrat öğretmenler uzaklaştırıldılar. Ancak ellerindeki kadroları yetersiz olmalarından dolayı, oligarşi, ilkokul öğretmenlerini dahi öğretim üyesi yaptırdılar. Talim terbiye tarafından verilen yerlik belgeleriyle bu iş yapıldı. Yurtsever öğrenciler bakanlık ve enstitü disiplin kurulları tarafından çeşitli gerekçelerle okuldan atılmaya başlandı. Bir yandanda polis-faşist terörü birbirini tamamlayarak yönetimin desteğiyle baskılar, saldırılar yoğunlaştırıldı. Okullara işgal havası verildi, yurtsever öğrencilerin okullara gitmesi engellendi. Örneğin faşistlerin derneklerine bağlı olmayan öğrencinin kayıt evrakları yöneticilerce eksik kabul edildi. Ve burada saymamızın çok gerekli olmadığı aklı gelebilecek bütün yollarla bir yandan yurtseverler tasfiye edilirken bir yandanda okullar faşist işgaline dönüştürülüyordu. Elbette planın tümüyle gerçekleştirilmesi mümkün değildi. Nitekim Trabzon Fatih eğitim enstitüsü ve Diyarbakır eğitim enstitüsünde plan gerçekleştirilememiştir. Örneğin Diyarbakır ele alalım. Okula terör yaratmak isteyen faşistler, öğrencilerin akıllı karşı koymasıyla ne yapacaklarını şaşırılar, daha sonrada okula gitmediler. Devamsızlıktan sınıfta kalmaları gereken faşistler diğer enstitülere dağıtıldılar. Bu dağıtılan öğrenci sayısı 119 dur. Bu kadar öğrencinin sorununu halletmek için aynı yöneticiler Gazi Eğitimde dört bin öğrenciyi kaşla göz arasında atmayı hesaplamaktadır. Bu durum, oligarşinin ne leri göze aldığını anlatması bakımından ilginçtir.

Burada, diğer eğitim kurumlarında olduğu gibi eğitim enstitülerinde yürütülen saldırıların neye yöneldiğini kavramak, aralarındaki ilişkileri iyi görebilmek için Konya Selçuk ve Ankara Gazi eğitim enstitüsündeki olayları özet olarak vereyim.

Selçuk Eğitim Enstitüsü:

3 Kasım 1975 Emniyet-idare desteğinde yurtseverler saldıran faşistler 8 kişiyi yaraladı.

26 Aralık. Faşistler dersliklere baskın yaparak, 5 kişiyi yaraladılar. Gece ve Gündüz bölümlerinde Forum yapan öğrenciler saldırıları kınadılar ve 2 günlük boykot kararı aldılar.

29 Aralık. Okula giden öğrenciler, okulun faşistlerce işgal edildiğini gördüler. Öğrenciler okula girmek istemesi üzerine kapıları tutan polis öğrencileri içeri almadi.

30 Aralık. İdare okulu 1 hafta kapattı. Bu tarihten sonra diğer illerden getirtilen faşistler okula yasa dışı ve özel olarak açılan yurda yerleştirildiler. Saldırıları yoğunlaştı.

5 Ocak 1976. Öğrenciler yine okula alınmadı. Saldırılar devam ediyor. Polis baskısıyla birlikte...

15 Ocak. 500 öğrenci direniş kararı alıyor.

16. Ocak. Direnişi bastırmak isteyen polis, TÖB-DER'i bastı. Öğrencileri gözaltına aldı.

Bugün halâ yurda yerleştirilen tasmalı köpekler yurtseverler üzerine saldırılarını devam ettiriyor.

Gazi Eğitim Enstitüsü:

Okul yöneticileri değiştiriliyor. Yeni yöneticiler enstitünün akademik olması yolunda çalışmaları bir kenara ittiler. Resmî gazetedeki yayınlanan kararname, yönetmelik ve akademinin hakkının tanınması yolundaki kanunlar iptal ediliyor. Yeterlik belgesi verilmiş ilkokul öğretmenleri okula yerleştiriliyor.

13 ekim 1975. Okul açılıyor. Açılmasıyla tabancalı, bıçaklı, bombalı saldırılar, polis tutuklaması, baskısı başlıyor.

14 ekim. Bir öğrenci ana bina önünde üç yerinden bıçaklanıyor. Başka bir öğrenci feci şekilde dövülüyor. 1'er hafta rapor alıyorlar. Ana binaya idare yatak yerleştiriyor. Her türlü ihtiyaçları karşılamanın faşistler stratejik önemi olan Anabinayı işgal ediyorlar.

17 Ekim. Okulu toplu terkeden öğrenciler Y.Ö.Okulu önünde silahlı saldırıya uğruyor.

23 ekim. Anti-demokratik uygulamaları, baskı ve saldırıları kınayan öğrenciler, can güvenliğinin sağlanmasını isteyerek

1 haftalık ihtar boykotu ilan ettiler. Okulu terkeden öğrencilerce faşistler saldırdı. Arkasından polis saldırıya uğrayan öğrencilerden 5 kişiyi göz altına aldı, işkenne etti.

3 Kasım. Boykot sonrası okula giden öğrenciler, taşradan getirilen faşistlerle okulun işgal edilmiş olduğunu gördüler. Silahlı saldırı başlıyor. Kendi arkadaşlarını öldürüyorlar. Polis mecburen arama yapıyor. Faşistlerin üzerinde çok sayıda tabanca, mermi, dinamit vs. buluyor, çoğunun okul öğrencisi olmadığı anlaşılıyor. Akşam serbest bırakılıyorlar.

3 Kasım süresiz boykot ilan ediliyor. 26 Aralık. Kredi-burs-para işlemleri için okula giden öğrencilere polis-faşist saldırıyor. 44 kişi gözaltına alınıyor.

29 Aralık. Müzik-Beden Eğitimi - Eğitim bölümleri kapatılıyor.

Daha sonraki çeşitli dönemlerde saldırılar devam ediyor. Durumu görüşmek için ODTÜ-DER de toplantı yapan Gazili 200 öğrenci gözaltına alınıyor. Bunu daha da uzatmak mümkün. Bu kadar ile bile durum gözlerimizin önüne açık şekilde serilmektedir.

Oligarşi, kendi kanunlarını bile çiğneyerek saldırıyor, tutukluyor, işkenne ediyor, vuruyor, öldürüyor. Ve bir yandan kendi iç çelişmelerini halledilebilmek için olaylar çıkartıyor ve bu olaylara kulp buluyor, diğer bir yandan da bu yaratılan durumlara faşizme kitle tabanı yaratılmak, eğitim kurumlarını faşist kurumlar haline getirmek istiyor.

Bugün eğitim enstitülerinde ve diğer tüm eğitim kurumlarında saldırılar yoğunlaşırken biz şu gerçeği çok açık şekilde kavramalıyız: Yurtsever gençliğin mücadelesi, akademik-demokratik mücadele boyutlarını kat kat aşmıştır. Sorun, düzen meselesi, iktidar meselesi boyutlarına ulaşmıştır. Yurtsever gençliğin zaman zaman uğradığı başarısızlıkların en önemli nedenlerinden biri budur. Diğer bir neden de halkın alıbdiliğinden örgütsüz olması, halk hareketinin daha henüz iktidar alternatifini olmaksızın, gençliğin ülke çapında merkezi örgütlenmeye sahip olamamasıdır.

EĞİTİMİN FAŞİSTLESTİRİLMESİNE KARŞI MÜCADELE, TÜM YURTSEVERLERE DÜŞEN BİR GÖREVDİR.

Herşeye rağmen eğitim kurumlarında akademik-demokratik mücadeleyi sürdürmeliyiz; faşist kurum haline getirilmesine karşı koymalıyız; Demokratik mevzilerde sonuna değin direnmeli, demokratik mevzileri güçlendirmeliyiz.

Akademik-demokratik istekler çok açık şekilde ele alınmalı, isteklerin gerçekleştirilmesi için örgütlü mücadele gerçekleştirilmeli;

- Akademik olma,
- Can güvenliğinin sağlanması
- Öğretmen-öğrenci kıyımına son verilmesi,
- Bursların arttırılması
- Anti-demokratik yönetmeliklerin kaldırılması,
- ve bunlara eklenecek daha birçok isteği gerçekleştirmek için öğrenci kitleleri harekete geçirilmeli, örgütlü mücadele verilmeli.

Oligarşinin saldırı ve terörüne, aktif kitle eylemleri ile karşı çıkılmalı; tek yönlü mücadeleyi değil çok yönlü mücadeleyi kavramak, faşizme karşı çok yönlü tavizsiz mücadele örgütlenmişli.

Bütün ülkeyi kapsayan gençliğin merkezi örgütlenmesi gerçekleştirilmeli, bütün gençlik tek bir yumruk gibi faşizmin karşısına dikilmelidir. Kurtuluş için tek yolun Devrim olduğunu unutmadan, halk kitlelerinden ayrı düşmeden mücadele yürütülmeli, görevler gerçekleştirilmelidir.

Yaşasın Yurtsever Gençliğin Demokratik Eğitim Kavgası.

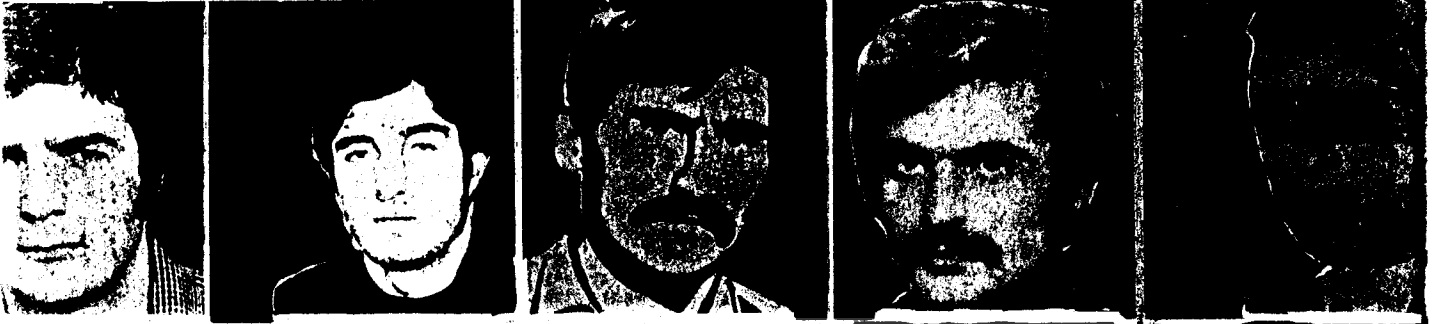
Kahrolsun Faşizm ve Emperyalizm.

Yaşasın Halkımızın Bağımsızlık-Demokrasi ve Sosyalizm kavgası.

DEVİMLİK
GENÇLİK

Not: 6. Sayıdaki yazıda bir baskı hatası olmuştur, düzeltir özur dileriz.

Bolu öğretmen Lisesinden 40 öğrenci atılmıştır. Baskıda 400 olarak çıkmış.

ar;
dövüserek öldüler,
günese gömüldüler.
limiz yok onların matemini tutmaya
akın var
günese akın !...
esi zaptedeceğiz,
günesin zaptı yakın

